

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 231

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

60ό έτος

17 Ιουλίου 2017

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2017/C 231/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2017/C 231/02

Υπόθεση C-10/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 11 Ιανουαρίου 2017 η Polo Club κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 10 Νοεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-67/15, Polo Club κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2

2017/C 231/03

Υπόθεση C-50/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 31 Ιανουαρίου 2017 η Universidad Internacional de la Rioja, S.A. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) την 1η Δεκεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-561/15, Universidad Internacional de la Rioja κατά EUIPO — Universidad de la Rioja (Universidad Internacional de la Rioja UNIR)

2

2017/C 231/04

Υπόθεση C-147/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Constanța (Ρουμανία) στις 23 Μαρτίου 2017 — Sindicatul Familia Constanța κ.λπ. κατά Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța

3

2017/C 231/05

Υπόθεση C-148/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 24 Μαρτίου 2017 — Peek & Cloppenburg KG κατά Peek & Cloppenburg KG

4

2017/C 231/06

Υπόθεση C-161/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 31 Μαρτίου 2017 — Land Nordrhein-Westfalen κατά Dirk Renckhoff

5

EL

2017/C 231/07	Υπόθεση C-171/17: Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2017 — Επιτροπή κατά Ουγγαρίας	5
2017/C 231/08	Υπόθεση C-179/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Ισπανία) στις 7 Απριλίου 2017 — Bankia S.A. κατά Alfonso Antonio Lau Mendoza και Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez	6
2017/C 231/09	Υπόθεση C-192/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 13 Απριλίου 2017 — Cobra SpA κατά Ministero dello Sviluppo Economico	7
2017/C 231/10	Υπόθεση C-196/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 13 Απριλίου 2017 — Kathrin Meyer κατά TUIfly GmbH	8
2017/C 231/11	Υπόθεση C-197/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 13 Απριλίου 2017 — Thomas Neufeldt κ.λπ. κατά TUIfly GmbH	9
2017/C 231/12	Υπόθεση C-198/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 13 Απριλίου 2017 — Ivan Wallmann κατά TUIfly GmbH	10
2017/C 231/13	Υπόθεση C-200/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 13 Απριλίου 2017 — Susanne de Winder κατά TUIfly GmbH	10
2017/C 231/14	Υπόθεση C-201/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 13 Απριλίου 2017 — Holger Schlosser και Nicole Schlosser κατά TUIfly GmbH	11
2017/C 231/15	Υπόθεση C-202/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 13 Απριλίου 2017 — Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe, Harmine Rebbe κατά TUIfly GmbH	12
2017/C 231/16	Υπόθεση C-208/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 21 Απριλίου 2017 ο NF κατά της διατάξεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο πενταμελές τμήμα) στις 28 Φεβρουαρίου 2017, στην υπόθεση T-192/16, NF κατά Ευρωπαϊκού Συμβουλίου	12
2017/C 231/17	Υπόθεση C-209/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 21 Απριλίου 2017 ο NG κατά της διατάξεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο πενταμελές τμήμα) στις 28 Φεβρουαρίου 2017, στην υπόθεση T-193/16, NG κατά Ευρωπαϊκού Συμβουλίου	13
2017/C 231/18	Υπόθεση C-210/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 21 Απριλίου 2017 ο NM κατά της διατάξεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο πενταμελές τμήμα) στις 28 Φεβρουαρίου 2017, στην υπόθεση T-257/16, NM κατά Ευρωπαϊκού Συμβουλίου	14
2017/C 231/19	Υπόθεση C-212/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) στις 24 Απριλίου 2017 — Simón Rodríguez Otero κατά Televisión de Galicia S.A.	15
2017/C 231/20	Υπόθεση C-225/17 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 27 Απριλίου 2017 οι Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd, Valfajr 8th Shipping Line Co. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 17 Φεβρουαρίου 2017 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-14/14 και T-87/14, Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	15
2017/C 231/21	Υπόθεση C-226/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 28 Απριλίου 2017 — Brigitte Wittmann κατά TUIfly GmbH	17
2017/C 231/22	Υπόθεση C-228/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 28 Απριλίου 2017 — Reinhard Wittmann κατά TUIfly GmbH	18

2017/C 231/23	Υπόθεση C-238/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vilniaus miesto apylinkės teismas (Λιθουανία) στις 9 Μαΐου 2017 — UAB «Renega» κατά AB «Energijos skirstymo operatorius» και AB «Lietuvos energijos gamyba»	18
2017/C 231/24	Υπόθεση C-246/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 10 Μαΐου 2017 — Ibrahima Diallo κατά État belge	19
2017/C 231/25	Υπόθεση C-265/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 16 Μαΐου 2017 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 7 Μαρτίου 2017 στην υπόθεση T-194/13, United Parcel Service κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	21
Γενικό Δικαστήριο		
2017/C 231/26	Υπόθεση T-637/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 31ης Μαΐου 2017 — Alma-The Soul of Italian Wine κατά EUIPO — Miguel Torres (SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης VINA SOL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Προσβολή του διακριτικού χαρακτήρα — Απουσία ομοιότητας των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	22
2017/C 231/27	Υπόθεση T-519/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2017 — Piessevaux κατά Συμβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Συντάξεις — Μεταφορά συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων στο συνταξιοδοτικό σύστημα της Ένωσης — Πρόταση περί αναγνώρισεως συντάξεων ετών — Άρθρο 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ — Νέες γενικές εκτελεστικές διατάξεις — Ίση μεταχείριση — Κεκτημένα δικαιώματα — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη)	22
2017/C 231/28	Υπόθεση T-164/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2017 — Piper Verlag κατά EUIPO (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως του εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης THE TRAVEL EPISODES — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Αίτημα μεταρρυθμίσεως — Πράξη την οποία δεν μπορεί να εκδώσει το τμήμα προσφυγών — Μη τήρηση των τυπικών προϋποθέσεων — Απαράδεκτο)	23
2017/C 231/29	Υπόθεση T-207/16 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 2017 — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Δημόσιες συμβάσεις — Προειδοποίηση αποκλεισμού — Προειδοποίηση επαληθεύσεως — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος)	23
2017/C 231/30	Υπόθεση T-285/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Μαΐου 2017 — Dominator International κατά EUIPO (DREAMLINE) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Λεκτικό σήμα DREAMLINE — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 — Άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως νόμω αβάσιμη — Άρθρο 126 του Κανονισμού Διαδικασίας]	24
2017/C 231/31	Υπόθεση T-481/16 RENV: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2017 — Cuallado Martorell κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Πρόσληψη — Γενικός διαγωνισμός — Αποκλεισμός από την προφορική δοκιμασία — Βαθμολόγηση της γραπτής δοκιμασίας — Απόφαση περί μη εγγραφής του ονόματος της προσφεύγουσας στον πίνακα επιτυχόντων — Δυνατότητα της εξεταστικής επιτροπής να αναθέσει τη διόρθωση των γραπτών δοκιμασιών σε ένα από τα μέλη της — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως νόμω αβάσιμη)	25
2017/C 231/32	Υπόθεση T-785/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2017 — BSH Electrodome España κατά EUIPO — DKSH International (Ufesa) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σημείου Ufesa ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Φιλικός διακανονισμός — Μεταβίβαση του επίμαχου σήματος στην προσφεύγουσα — Κατάργηση της δίκης)	25

2017/C 231/33	Υπόθεση T-170/17 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 2017 — RW κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Θέση σε άδεια και συνταξιοδότηση — Ηλικία συνταξιοδότησεως — Άρθρο 42γ του ΚΥΚ — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Fumus boni juris — Επείγον — Στάθμιση των συμφερόντων)	26
2017/C 231/34	Υπόθεση T-113/17: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2017 — Crédit Agricole και Crédit Agricole Corporate and Investment Bank κατά Επιτροπής	27
2017/C 231/35	Υπόθεση T-242/17: Αγωγή της 25ης Απριλίου 2017 — SC κατά Eulex Κοσσυφοπέδιο	28
2017/C 231/36	Υπόθεση T-244/17: Προσφυγή της 26ης Απριλίου 2017 — António Conde & Companhia κατά Επιτροπής	29
2017/C 231/37	Υπόθεση T-254/17: Προσφυγή της 28ης Απριλίου 2017 — Intermarché Casino Achats κατά Επιτροπής	29
2017/C 231/38	Υπόθεση T-255/17: Προσφυγή της 28ης Απριλίου 2017 — Les Mousquetaires και ITM Entreprises κατά Επιτροπής	30
2017/C 231/39	Υπόθεση T-268/17: Αγωγή της 8ης Μαΐου 2017 — Κοινή επιχείρηση Clean Sky 2 κατά Revoind Industriale	31
2017/C 231/40	Υπόθεση T-269/17: Αγωγή της 8ης Μαΐου 2017 — Κοινή επιχείρηση Clean Sky 2 κατά Revoind Industriale	32
2017/C 231/41	Υπόθεση T-270/17: Αγωγή της 8ης Μαΐου 2017 — Κοινή επιχείρηση Clean Sky 2 κατά Revoind Industriale	33
2017/C 231/42	Υπόθεση T-271/17: Αγωγή της 8ης Μαΐου 2017 — Κοινή επιχείρηση Clean Sky 2 κατά Revoind Industriale	34
2017/C 231/43	Υπόθεση T-272/17: Προσφυγή της 5ης Μαΐου 2017 — Webgarden κατά EUIPO (Dating Bracelet)	35
2017/C 231/44	Υπόθεση T-283/17: Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2017 — SH κατά Επιτροπής	35
2017/C 231/45	Υπόθεση T-284/17: Προσφυγή-αγωγή της 12ης Μαΐου 2017 — Le Pen κατά Κοινοβουλίου	36
2017/C 231/46	Υπόθεση T-285/17: Προσφυγή της 12ης Μαΐου 2017 — Yanukovych κατά Συμβουλίου	37
2017/C 231/47	Υπόθεση T-286/17: Προσφυγή της 12ης Μαΐου 2017 — Yanukovych κατά Συμβουλίου	38
2017/C 231/48	Υπόθεση T-288/17: Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2017 — Sky κατά EUIPO — Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER)	39
2017/C 231/49	Υπόθεση T-290/17: Προσφυγή της 16ης Μαΐου 2017 — Stavvitskyi κατά Συμβουλίου	40
2017/C 231/50	Υπόθεση T-291/17: Προσφυγή της 16ης Μαΐου 2017 — Transdev κ.λπ. κατά Επιτροπής	41
2017/C 231/51	Υπόθεση T-292/17: Προσφυγή της 16ης Μαΐου 2017 — Région Île-de-France κατά Επιτροπής	41
2017/C 231/52	Υπόθεση T-294/17: Προσφυγή της 12ης Μαΐου 2017 — Lion's Head Global Partners κατά EUIPO — Lion Capital (Lion's Head)	42
2017/C 231/53	Υπόθεση T-297/17: Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2017 — VSM κατά EUIPO (WE KNOW ABRASIVES)	43
2017/C 231/54	Υπόθεση T-299/17: Προσφυγή της 16ης Μαΐου 2017 — Sata κατά EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (1000)	43
2017/C 231/55	Υπόθεση T-300/17: Προσφυγή της 17ης Μαΐου 2017 — Sata κατά EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (3000)	44

2017/C 231/56	Υπόθεση T-301/17: Προσφυγή της 17ης Μαΐου 2017 — Sata κατά EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (2000)	45
2017/C 231/57	Υπόθεση T-302/17: Προσφυγή της 18ης Μαΐου 2017 — Sata κατά EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (6000)	45
2017/C 231/58	Υπόθεση T-303/17: Προσφυγή της 18ης Μαΐου 2017 — Sata κατά EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (4000)	46
2017/C 231/59	Υπόθεση T-304/17: Προσφυγή της 18ης Μαΐου 2017 — Sata κατά EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (5000)	47
2017/C 231/60	Υπόθεση T-305/17: Προσφυγή της 17ης Μαΐου 2017 — Red Bull κατά EUIPO (Απεικόνιση παραλληλόγραμμου αποτελούμενου από δύο πεδία σε διαφορετικά χρώματα)	47
2017/C 231/61	Υπόθεση T-307/17: Προσφυγή της 18ης Μαΐου 2017 — adidas κατά EUIPO — Shoe Branding Europe (Απεικόνιση τριών παράλληλων λωρίδων)	48
2017/C 231/62	Υπόθεση T-310/17: Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2017 — Lion's Head Global Partners κατά EUIPO — Lion Capital (LION'S HEAD global partners)	49
2017/C 231/63	Υπόθεση T-311/17: Προσφυγή-αγωγή της 19ης Μαΐου 2017 — Stips κατά Επιτροπής	49
2017/C 231/64	Υπόθεση T-313/17: Προσφυγή της 22ας Μαΐου 2017 — Wajos κατά EUIPO (Σχήμα φιάλης)	50
2017/C 231/65	Υπόθεση T-314/17: Προσφυγή της 23ης Μαΐου 2017 — Nosio κατά EUIPO (MEZZA)	50
2017/C 231/66	Υπόθεση T-318/17: Αγωγή της 19ης Μαΐου 2017 — Κοινή επιχείρηση Clean Sky 2 κατά Revoin d Industriale	51
2017/C 231/67	Υπόθεση T-330/17: Προσφυγή της 16ης Μαΐου 2017 — Ceobus κ.λπ. κατά Επιτροπής	52
2017/C 231/68	Υπόθεση T-331/17: Προσφυγή-αγωγή της 23ης Μαΐου 2017 — Steifer κατά EOKI	53
2017/C 231/69	Υπόθεση T-757/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2017 — Facebook κατά EUIPO — Brand IP Licensing (lovebook)	53
2017/C 231/70	Υπόθεση T-84/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 2017 — Consorzio IB Innovation κατά Επιτροπής	54
2017/C 231/71	Υπόθεση T-95/17: Διατακτικό του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Μαΐου 2017 — King.com κατά EUIPO — TeamLava (Οθόνες και εικονίδια)	54
2017/C 231/72	Υπόθεση T-126/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 2017 — Consorzio IB Innovation κατά Επιτροπής	54

Διορθωτικά

2017/C 231/73	Διορθωτικό στην ανακοίνωση στην Επίσημη Εφημερίδα για την υπόθεση T-86/17 (EE C 104 της 3.4.2017)	55
2017/C 231/74	Διορθωτικό στην ανακοίνωση στην Επίσημη Εφημερίδα για την υπόθεση T-161/17 (EE C 151 της 15.5.2017)	57

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2017/C 231/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 221 της 10.7.2017

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 213 της 3.7.2017

EE C 202 της 26.6.2017

EE C 195 της 19.6.2017

EE C 178 της 6.6.2017

EE C 168 της 29.5.2017

EE C 161 της 22.5.2017

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αναίρεση που άσκησε στις 11 Ιανουαρίου 2017 η Polo Club κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 10 Νοεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-67/15, Polo Club κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-10/17 P)

(2017/C 231/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Polo Club (εκπρόσωπος: D. Masson, δικηγόρος)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Lifestyle Equities CV

Με διάταξη της 1ης Ιουνίου 2017 το Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) έκρινε απαράδεκτη την αίτηση αναίρεσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 31 Ιανουαρίου 2017 η Universidad Internacional de la Rioja, S.A. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) την 1η Δεκεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-561/15, Universidad Internacional de la Rioja κατά EUIPO — Universidad de la Rioja (Universidad Internacional de la Rioja UNIR)

(Υπόθεση C-50/17 P)

(2017/C 231/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Universidad Internacional de la Rioja, S.A. (εκπρόσωποι: C. Lema Devesa και A. Porras Fernandez-Toledano, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 1ης Ιουνίου 2017, το Δικαστήριο (ένατο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως και καταδίκασε την Universidad Internacional de La Rioja, S.A. στα δικαστικά έξοδά της.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Constanța (Ρουμανία) στις 23 Μαρτίου 2017 — Sindicatul Familia Constanța κ.λπ. κατά Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța

(Υπόθεση C-147/17)

(2017/C 231/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Constanța

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: Sindicatul Familia Constanța κ.λπ.

Εφεσίβλητη: Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 1, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/88/EK ⁽¹⁾ σε συνδυασμό με το άρθρο 2 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ ⁽²⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποκλείει από το πεδίο εφαρμογής της μια δραστηριότητα γονικού βοηθού όπως αυτή που ασκούν οι εκκαλούντες;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει το άρθρο 17 της οδηγίας 2003/88/EK να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μια δραστηριότητα γονικού βοηθού, όπως αυτή που ασκούν οι εκκαλούντες, δύναται να αποτελέσει αντικείμενο παρεκκλίσεως από το άρθρο 5 της οδηγίας δύναμει της παραγράφου του 1, της παραγράφου του 3, στοιχεία β' και γ', ή της παραγράφου του 4, στοιχείο β';
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, πρέπει το άρθρο 17, παράγραφος 1, ή, αναλόγως της περιπτώσεως, το άρθρο 17, παράγραφοι 3 ή 4, της οδηγίας 2003/88/EK να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η μια τέτοια παρέκκλιση πρέπει να προβλέπεται ρητώς ή δύναται να είναι υπόρρητη, μέσω της εκδόσεως ειδικού νομοθετήματος προβλέποντος άλλους κανόνες οργανώσεως του χρόνου εργασίας για συγκεκριμένη επαγγελματική δραστηριότητα; Σε περίπτωση που μια τέτοια παρέκκλιση δεν δύναται να είναι υπόρρητη, ποιες είναι οι ελάχιστες προϋποθέσεις για να μπορέσει να θεωρηθεί ότι η εθνική ρύθμιση προβλέπει παρέκκλιση και δύναται μια τέτοια παρέκκλιση να εκφραστεί κατά τον τρόπο που εκφράζεται στις διατάξεις του νόμου 272/2004;
- 4) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στα ερωτήματα 1, 2 ή 3, πρέπει το άρθρο 2, σημείο 1, της οδηγίας 2003/88/EK να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η περίοδος την οποία γονικός βοηθός διανύει κατ' οίκον, ή σε άλλον τόπο της επιλογής του, με το τέκνο με το οποίο ασχολείται, αποτελεί χρόνο εργασίας, ακόμη και αν αυτός δεν ασκεί καμία από τις δραστηριότητες που του έχουν ανατεθεί με την ατομική σύμβαση εργασίας;
- 5) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στα ερωτήματα 1, 2 ή 3, πρέπει το άρθρο 5 της οδηγίας 2003/88/EK να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως αυτή του άρθρου 122 του νόμου 272/2004; Σε περίπτωση απαντήσεως ότι το άρθρο 17, παράγραφος 3, στοιχεία β' και γ', ή παράγραφος 4, στοιχείο β', της οδηγίας έχει εφαρμογή, πρέπει το εν λόγω άρθρο να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε αυτή την εθνική ρύθμιση;
- 6) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 1 και, ενδεχομένως, καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 4, δύναται το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/88/EK να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι παρά ταύτα δεν αποκλείει τη χορήγηση αποζημιώσεως ίσης με την αποζημίωση που ο εργαζόμενος θα είχε λάβει για την ετήσια άδεια, δεδομένου ότι η φύση της δραστηριότητας γονικού βοηθού τον εμποδίζει να λάβει άδεια, ή, όταν τυπικά η ετήσια άδεια χορηγήθηκε σε αυτόν, ο εργαζόμενος εξακολουθεί στην πράξη να ασκεί τη δραστηριότητά του, αλλά κατά την εν λόγω περίοδο δεν του επιτράπη ο χωρισμός από το τέκνο με το οποίο ασχολείται; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, για να δικαιούται αποζημίωση ο εργαζόμενος είναι αναγκαίο αυτός να ζήτησε άδεια χωρισμού από το τέκνο και ο εργοδότης να μη χορήγησε σε αυτόν την άδεια αυτή;

- 7) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 1, ενδεχομένως καταφατικής στο ερώτημα 4 και αρνητικής στο ερώτημα 6, αντιτίθεται το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας σε διάταξη, όπως αυτή του άρθρου 122, παράγραφος 3, στοιχείο d, του νόμου 272/2004, δεδομένου ότι αυτή αφήνει τον εργοδότη ελεύθερο να αποφασίσει κατά διακριτική ευχέρεια αν θα επιτρέψει τον χωρισμό από το τέκνο κατά τη διάρκεια της άδειας και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, μήπως η αδυναμία του εργαζομένου να λάβει πράγματι την άδεια, λόγω της εφαρμογής της ανωτέρω νομικής διατάξεως, συνιστά παραβίαση του δικαιού της Ένωσης πληρούσα τις προϋποθέσεις για τη στοιχειοθέτηση δικαιώματος του εργαζομένου για αποζημίωση; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πρέπει η αποζημίωση αυτή να καταβληθεί από το κράτος για παράβαση του άρθρου 7 της οδηγίας ή από τον δημόσιο οργανισμό που έχει την ιδιότητα του εργοδότη, ο οποίος, κατά την περίοδο της άδειας δεν επέτρεψε τον χωρισμό από το τέκνο με το οποίο ασχολείται ο εργαζόμενος; Σε αυτήν την περίπτωση, για να δικαιούται αποζημίωση ο εργαζόμενος είναι αναγκαίο αυτός να ζήτησε άδεια χωρισμού από τον ανήλικο και ο εργοδότης να μη χορήγησε σε αυτόν την άδεια αυτή;

(¹) Οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ 2003, L 299, σ. 9).

(²) Οδηγία 89/391/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1989, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την προώθηση της βελτίωσης της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία (ΕΕ 1989, L 183, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 24 Μαρτίου 2017 — Peek & Cloppenburg KG κατά Peek & Cloppenburg KG

(Υπόθεση C-148/17)

(2017/C 231/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Peek & Cloppenburg KG, Αμβούργο

Ανααιρεσίβλητη: Peek & Cloppenburg KG, Ντίσελντορφ

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει προς το άρθρο 14 της οδηγίας 2008/95/ΕΚ (¹) να είναι δυνατή η εκ των υστέρων διαπίστωση της ακυρότητας εθνικού σήματος ή της εκπτώσεως από τα δικαιώματα επί εθνικού σήματος, το οποίο αποτελεί τη βάση για την επίκληση αρχαιότητας σήματος της Ένωσης και από το οποίο έχει προηγηθεί παραίτηση ή το οποίο έχει αποσβεστεί, μόνον εφόσον οι προϋποθέσεις της ακυρότητας ή της εκπτώσεως συντρέχουν όχι μόνον κατά τον χρόνο της παραίτησης από το σήμα ή της αποσβέσεώς του αλλά και κατά τον χρόνο εκδόσεως της συναφούς αναγνωριστικής δικαστικής αποφάσεως;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Έχει η διεκδίκηση της αρχαιότητας κατά το άρθρο 34, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 (²) ως αποτέλεσμα την απόσβεση του δικαιώματος επί του εθνικού σήματος και την αδυναμία να γίνεται πλέον χρήση του σήματος αυτού διασφαλίζουσα τα απορρέοντα από αυτό δικαιώματα, ή το εθνικό σήμα διατηρείται σε ισχύ βάσει του δικαιού της Ένωσης, ακόμα και αν δεν είναι πλέον καταχωρισμένο στο μητρώο του οικείου κράτους μέλους, με αποτέλεσμα να είναι δυνατόν και να πρέπει να εξακολουθήσει να γίνεται χρήση του σήματος διασφαλίζουσα τα απορρέοντα από αυτό δικαιώματα;

(¹) Οδηγία 2008/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, ΕΕ L 299, σ. 25.

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα, ΕΕ L 78, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 31 Μαρτίου 2017 — Land Nordrhein-Westfalen κατά Dirk Renckhoff

(Υπόθεση C-161/17)

(2017/C 231/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίον: Land Nordrhein-Westfalen

Αναρρεσίβλητος: Dirk Renckhoff

Προδικαστικό ερώτημα

Συνιστά η προσθήκη σε ίδια προσβάσιμη στο κοινό ιστοσελίδα ενός έργου το οποίο διατίθεται ελεύθερος σε όλους τους χρήστες του διαδικτύου, κατόπιν αδείας του κατόχου του δικαιώματος του δημιουργού, σε ιστοσελίδα τρίτου, διάθεση στο κοινό κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK ⁽¹⁾, όταν το έργο αρχικώς αντιγράφεται σε εξυπηρετητή (server) και από εκεί αναρτάται στην ως άνω ίδια ιστοσελίδα;

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10).

Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2017 — Επιτροπή κατά Ουγγαρίας

(Υπόθεση C-171/17)

(2017/C 231/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Bottka και E. Τσερέπα-Lacombe)

Καθής: Ουγγαρία

Αιτήματα

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κρίνει ότι το εθνικό σύστημα πληρωμών μέσω κινητού τηλεφώνου, όπως έχει θεσπιστεί, διατηρείται εν ισχύ στην Ουγγαρία, και ρυθμίζεται από τον νόμο CC του 2011 και το εκδοθέν δυνάμει αυτού εκτελεστικό διάταγμα 356/2012, της 13ης Δεκεμβρίου 2012, το οποίο δημιουργεί μονοπώλιο καθότι που χορηγεί αποκλειστικά δικαιώματα στην Nemzeti Mobilfizetési Zrt. και παρακωλύει την είσοδο στη χονδρική αγορά πληρωμών μέσω κινητού τηλεφώνου, ανοικτή προηγουμένως στον ανταγωνισμό, και του οποίου η θέσπιση δεν ήταν, κατά τα λοιπά, ούτε αναγκαία ούτε αναλογική, είναι αντίθετο

— πρώτον, στο άρθρο 15, παράγραφος 2, στοιχείο δ', και στο άρθρο 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/123/EK ⁽¹⁾, και

— δεύτερον, στα άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ.

— να καταδικάσει την Ουγγαρία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο *a nemzeti mobilfizetési rendszerről szóló, 2011. április 1-jei CC. törvény* (νόμος CC, της 1ης Απριλίου 2011, σχετικά με το εθνικό σύστημα πληρωμών μέσω κινητού τηλεφώνου, στο εξής: Νόμος) τροποποίησε το νομικό πλαίσιο των υπηρεσιών πληρωμών μέσω κινητού τηλεφώνου με ισχύ από 1ης Απριλίου 2013, καίτοι παρήγαγε δεσμευτικά αποτελέσματα από τις 2 Ιουλίου 2014. Ο Νόμος διέπει τις κεντρικές υπηρεσίες συναλλαγών μέσω κινητού τηλεφώνου στους ακόλουθους τομείς: α) δημόσιες υπηρεσίες σταθμεύσεως, β) παροχή προσβάσεως στο δημόσιο οδικό δίκτυο για την εντός αυτού κυκλοφορία, γ) μεταφορά προσώπων από δημόσια επιχείρηση, δ) λοιπές υπηρεσίες παρεχόμενες από δημόσιους οργανισμούς. Μεταξύ των μνημονευόμενων υπηρεσιών, δυνατή στην πράξη, μέχρι σήμερα, στην Ουγγαρία είναι η πραγματοποίηση πληρωμών μέσω κινητού τηλεφώνου μόνο στους τομείς των δημοσίων υπηρεσιών σταθμεύσεως και της παροχής προσβάσεως στο δημόσιο οδικό δίκτυο για την εντός αυτού κυκλοφορία (ηλεκτρονική κάρτα διόδων «e-matrica» και σύστημα «HU-GO»). Εντούτοις, η υπό κρίση διαδικασία έχει ως αντικείμενο τους διεπόμενους από τον Νόμο τέσσερις τομείς.

Κατά την Επιτροπή, όσον αφορά τις δημόσιες υπηρεσίες σταθμεύσεως, η εταιρία *Nemzeti Mobilfizetési Zrt.* αναπτύσσει στην πραγματικότητα την ίδια δραστηριότητα με αυτήν που ανέπτυσαν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών μέσω κινητού τηλεφώνου στο πλαίσιο του προηγούμενου συστήματος, αλλά με τη διαφορά ότι απολαύει αποκλειστικού δικαιώματος συνάψεως συμβάσεων με τους παρόχους σταθμεύσεως και ότι τα τιμολόγια της καθορίζονται βάσει νόμου. Το αυτό ισχύει και σε σχέση με τον τομέα της παροχής προσβάσεως στο δημόσιο οδικό δίκτυο για την εντός αυτού κυκλοφορία, δεδομένου ότι η *Nemzeti Mobilfizetési Zrt.* αποτελεί τον μοναδικό πάροχο υπηρεσιών που διατηρεί συμβατική σχέση με τον πάροχο της δημόσιας υπηρεσίας και που μπορεί να πωλήσει απευθείας την άδεια χρήσεως του οδικού δικτύου. Επομένως, σε αυτούς τους δύο τομείς, οι λοιποί πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών μέσω κινητού τηλεφώνου και υπηρεσιών κινητής τηλεφωνίας μπορούν να δραστηριοποιούνται μόνον ως μεταπωλητές.

Ως εκ τούτου, η καθιέρωση του εθνικού συστήματος πληρωμών μέσω κινητού τηλεφώνου, αφενός, και τα χορηγηθέντα υπέρ της *Nemzeti Mobilfizetési Zrt.* αποκλειστικά δικαιώματα, αφετέρου, θέτουν, τόσο για τις ουγγρικές όσο και για τις αλλοδαπές επιχειρήσεις, εμπόδια εισόδου στη χονδρική αγορά υπηρεσιών πληρωμών μέσω κινητού τηλεφώνου — και, κατ' επέκταση, στην αγορά των υπηρεσιών που, δυνάμει συμβατικών σχέσεων με τον πάροχο της δημόσιας υπηρεσίας σταθμεύσεως ή άλλων δημοσίων υπηρεσιών, παρέχονται σε άλλους παρόχους οι οποίοι μεταπωλούν υπηρεσίες πληρωμών μέσω κινητού τηλεφώνου—, η οποία ήταν προηγουμένως ανοικτή στον ανταγωνισμό. Επομένως, κατά την Επιτροπή, οι κανόνες σχετικά με το εθνικό σύστημα πληρωμών μέσω κινητού τηλεφώνου, λαμβανομένων υπόψη στο σύνολό τους, εισάγουν διακρίσεις και αντίκεινται στην ελευθερία εγκαταστάσεως (παράβαση του άρθρου 15 της οδηγίας 2006/123 και του άρθρου 49 της Συνθήκης ΛΕΕ). Επιπλέον, οι κανόνες αυτοί αντίκεινται στην αρχή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών (παράβαση του άρθρου 16 της οδηγίας 2006/123 και του άρθρου 56 της Συνθήκης ΛΕΕ), καθόσον τα χορηγηθέντα στη *Nemzeti Mobilfizetési Zrt.* αποκλειστικά δικαιώματα περιορίζουν την παροχή διασυνοριακών υπηρεσιών. Σε σχέση με τις λοιπές κεντρικές υπηρεσίες συναλλαγών μέσω κινητού τηλεφώνου, ως προς τις οποίες δεν είναι δυνατή, στην Ουγγαρία, η πραγματοποίηση πληρωμών μέσω κινητού τηλεφώνου, ο Νόμος θεσπίζει το ίδιο αποκλειστικό δικαίωμα υπέρ της *Nemzeti Mobilfizetési Zrt.*, όπερ ισχύει ομοίως η προεκτεθείσα νομική ανάλυση.

Σύμφωνα με τις συναφείς διατάξεις στις Συνθήκες ΛΕΕ και της οδηγίας 2006/123, περιορισμοί στην ελευθερία εγκαταστάσεως και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών μπορούν να επιβληθούν μόνον εφόσον οι περιορισμοί αυτοί δεν εισάγουν διακρίσεις και άπτονται του δημοσίου συμφέροντος και εφόσον τηρούν, επιπλέον, τις απαιτήσεις αναγκαιότητας και αναλογικότητας. Κατά την κρίση της Επιτροπής, τα προβληθέντα από την Ουγγαρία επιχειρήματα δεν δικαιολογούν τους επιβληθέντες δυνάμει του Νόμου περιορισμούς, καθόσον οι περιορισμοί αυτοί δεν τηρούν τις απαιτήσεις αναγκαιότητας και αναλογικότητας.

(¹) Οδηγία 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ 2006, L 376, σ. 36).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Juzgado de Primera Instancia de Barcelona* (Ισπανία) στις 7 Απριλίου 2017 — *Bankia S.A.* κατά *Alfonso Antonio Lau Mendoza* και *Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez*

(Υπόθεση C-179/17)

(2017/C 231/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Bankia S.A.

Εναγόμενοι: Alfonso Antonio Lau Mendoza και Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στα άρθρα 6 και 7 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ⁽¹⁾, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, νομολογία (απόφαση του Tribunal Supremo της 18ης Φεβρουαρίου 2016) κατά την οποία, παρά τον καταχρηστικό χαρακτήρα της ρήτρας πρόωρης λήξεως με καταγγελία και παρά το γεγονός ότι πρόκειται για τη ρήτρα στην οποία βασίζεται η αίτηση εκτελέσεως, η εκτέλεση βάσει υποθήκης δεν πρέπει να τίθεται στο αρχείο, καθόσον η συνέχισή της είναι επωφέλεστερη για τον καταναλωτή, δεδομένου ότι, σε περίπτωση εκτελέσεως αποφάσεως εκδοθείσας σε αναγνωριστική διαδικασία βάσει του άρθρου 1124 του Código civil (Αστικού Κώδικα), ο καταναλωτής δεν μπορεί να επωφεληθεί των δικονομικών προνομίων της εκτελέσεως βάσει υποθήκης, όταν ωστόσο η εν λόγω νομολογία δεν λαμβάνει υπόψη ότι, κατά σταθερή και παγιωμένη νομολογία του ίδιου του Tribunal Supremo (Ανωτάτου Δικαστηρίου), το προμνησθέν άρθρο 1124 του Αστικού Κώδικα (το οποίο έχει προβλεφθεί για τις αμφοτεροβαρείς συμβάσεις) δεν εφαρμόζεται σε σύμβαση δανείου, η οποία είναι εμπράγματη και μονομερής σύμβαση που δεν συνάπτεται πριν από τη χορήγηση του χρηματικού ποσού και που, για τον λόγο αυτό, παράγει υποχρεώσεις μόνον για τον δανειολήπτη και όχι για τον δανειστή (πιστωτή), με αποτέλεσμα, εάν εφαρμοσθεί η τελευταία αυτή νομολογία του Tribunal Supremo στην αναγνωριστική διαδικασία, να εκδοθεί ενδεχομένως απόφαση με την οποία να απορρίπτεται το αίτημα περί λύσεως της συμβάσεως και καταβολής αποζημιώσεως και να μην μπορεί πλέον να υποστηριχθεί ότι η συνέχιση της εκτελέσεως βάσει υποθήκης είναι επωφέλεστερη για τον καταναλωτή;
- 2) Σε περίπτωση που γίνει δεκτή η εφαρμογή του άρθρου 1124 ΑΚ στις συμβάσεις δανείου ή σε όλες τις περιπτώσεις συμβάσεων πιστώσεως, αντιβαίνει στα άρθρα 6 και 7 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, νομολογία όπως η προμνησθείσα η οποία δεν λαμβάνει υπόψη, προκειμένου να εκτιμηθεί εάν είναι επωφέλεστερη για τον καταναλωτή η συνέχιση της εκτελέσεως βάσει υποθήκης ή δυσμενέστερη η κίνηση αναγνωριστικής διαδικασίας βάσει του άρθρου 1124 ΑΚ, ότι στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας μπορεί να απορριφθεί η λύση της συμβάσεως και η αίτηση αποζημιώσεως, εάν το δικαστήριο εφαρμόσει τη διάταξη του άρθρου 1124 ΑΚ, κατά την οποία «το δικαστήριο θα κηρύξει τη λύση της συμβάσεως, όπως ζητείται, εφόσον δεν υπάρχουν εύλογοι λόγοι που να του παρέχουν την ευχέρεια να χορηγήσει προθεσμία», λαμβανομένου υπόψη ότι στο πλαίσιο ακριβώς των ενυπόθηκων δανείων και πιστώσεων μεγάλης διάρκειας (20 ή 30 χρόνια) για την αγορά κατοικιών είναι σχετικά πιθανό να εφαρμόσουν τα δικαστήρια τον συγκεκριμένο λόγο απορρίψεως, ιδίως όταν η πραγματική αθέτηση της υποχρεώσεως καταβολής δεν είναι ιδιαίτερα σοβαρή;
- 3) Στην περίπτωση που γίνει δεκτό ότι είναι επωφέλεστερη για τον καταναλωτή η συνέχιση της εκτελέσεως βάσει υποθήκης με τα αποτελέσματα της πρόωρης λήξεως με καταγγελία, αντιβαίνει στα άρθρα 6 και 7 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, νομολογία όπως η προμνησθείσα η οποία εφαρμόζει διάταξη ενδοτικού δικαίου [άρθρο 693, παράγραφος 2, του Ley de Enjuiciamiento Civil (Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας)], παρά το ότι η σύμβαση μπορεί να διατηρηθεί σε ισχύ χωρίς τη ρήτρα πρόωρης λήξεως με καταγγελία, και καθιστά αποτελεσματικό το εν λόγω άρθρο 693, παράγραφος 2, LEC καίτοι δεν συντρέχει η βασική προϋπόθεσή του, ήτοι η ύπαρξη στη σύμβαση έγκυρης και ισχυρής συμφωνίας πρόωρης λήξεως με καταγγελία, η οποία κηρύχθηκε ακριβώς καταχρηστική, άκυρη και ανίσχυρη;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993 (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 13 Απριλίου 2017 — Cobra SpA κατά Ministero dello Sviluppo Economico

(Υπόθεση C-192/17)

(2017/C 231/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Cobra SpA

Εφεσίβλητο: Ministero dello Sviluppo Economico

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η οδηγία 1999/5/EK ⁽¹⁾ την έννοια ότι κατασκευαστής, ο οποίος προσφεύγει στη διαδικασία που προβλέπεται από το παράρτημα III, παράγραφος 2, και ενώ υφίστανται εναρμονισμένα πρότυπα που καθορίζουν τις ουσιώδεις σειρές ραδιοδοκιμών οι οποίες πρέπει να διεξάγονται, υποχρεούται να απευθύνει σε κοινοποιημένο οργανισμό και να συνοδεύσει τη σήμανση CE (η οποία πιστοποιεί τη συμμόρφωση προς τις προβλεπόμενες από την εν λόγω οδηγία βασικές απαιτήσεις) με τον αναγνωριστικό αριθμό του εν λόγω κοινοποιημένου οργανισμού;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης επί του πρώτου ερωτήματος, υποχρεούται ο κατασκευαστής, ο οποίος, αφού προσέφυγε στη διαδικασία του παραρτήματος III, παράγραφος 2, και ενώ υφίστανται εναρμονισμένα πρότυπα που καθορίζουν τις ουσιώδεις σειρές ραδιοδοκιμών οι οποίες πρέπει να διεξάγονται, απευθύνθηκε αυτοβούλως σε κοινοποιημένο οργανισμό, ζητώντας από αυτόν να επικυρώσει τον κατάλογο των εν λόγω δοκιμών, να συνοδεύσει τη σήμανση CE, η οποία πιστοποιεί τη συμμόρφωση προς τις προβλεπόμενες από την οδηγία 1995/5/EK βασικές απαιτήσεις, με τον αναγνωριστικό αριθμό του κοινοποιημένου οργανισμού;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης επί του δεύτερου ερωτήματος, υποχρεούται ο κατασκευαστής, ο οποίος, αφού προσέφυγε στη διαδικασία του παραρτήματος III, παράγραφος 2, ενώ υφίστανται εναρμονισμένα πρότυπα που καθορίζουν τις ουσιώδεις σειρές ραδιοδοκιμών οι οποίες πρέπει να διεξάγονται, εν συνεχεία, απευθύνθηκε αυτοβούλως σε κοινοποιημένο οργανισμό, ζητώντας από αυτόν να επικυρώσει τον κατάλογο των εν λόγω δοκιμών, συνόδευσε αυτοβούλως το προϊόν με τον αναγνωριστικό αριθμό του οργανισμού στον οποίο απευθύνθηκε, να αναγράψει τον αναγνωριστικό αριθμό του οργανισμού ομοίως επί του προϊόντος και της επί σχετικής συσκευασίας;

⁽¹⁾ Οδηγία 1999/5/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1999, σχετικά με το ραδιοεξοπλισμό και τον τηλεπικοινωνιακό τεμαχικό εξοπλισμό και την αμοιβαία αναγνώριση της πιστότητας των εξοπλισμών αυτών (ΕΕ L 91, σ. 10).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις
13 Απριλίου 2017 — Kathrin Meyer κατά TUIfly GmbH**

(Υπόθεση C-196/17)

(2017/C 231/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Kathrin Meyer

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ⁽¹⁾, η απουσία λόγω ασθενείας σημαντικού για τη διεξαγωγή πτήσεων τμήματος του προσωπικού του πραγματικού αερομεταφορέα; Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα: πόσο υψηλό πρέπει να είναι το ποσοστό απουσιών ώστε να γίνει δεκτό ότι συντρέχει έκτακτη περίπτωση;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα: Συνιστά έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004, η αυθόρμητη απουσία σημαντικού για τη διεξαγωγή πτήσεων τμήματος του προσωπικού του πραγματικού αερομεταφορέα λόγω παύσεως εργασίας η οποία δεν συνάδει προς την εργατική νομοθεσία και τις συλλογικές συμβάσεις («αδέσποτη απεργία»); Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο υπ' αριθ. 2 ερώτημα: πόσο υψηλό πρέπει να είναι το ποσοστό απουσιών ώστε να γίνει δεκτό ότι συντρέχει τέτοια περίπτωση;

- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα υπ' αριθ. 1 ή 2 ερωτήματα: Πρέπει η έκτακτη περίπτωση να συντρέξε κατά την ίδια τη ματαιωθείσα πτήση ή ο πραγματικός αερομεταφορέας έχει το δικαίωμα να καταρτίσει νέο πρόγραμμα πτήσεων για οικονομικούς λόγους;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα υπ' αριθ. 1 ή 2 ερωτήματα: Για την ερμηνεία της έννοιας της δυνατότητας αποφυγής έχει σημασία η έκτακτη περίπτωση ή, αντιθέτως, οι συνέπειες της επελεύσεως της έκτακτης περιστάσεως;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις
13 Απριλίου 2017 — Thomas Neufeldt κ.λπ. κατά TUIfly GmbH**

(Υπόθεση C-197/17)

(2017/C 231/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Thomas Neufeldt, Julia Neufeldt και Gabriel Neufeldt, εκπροσωπούμενοι από τους γονείς τους Sandra Neufeldt και Thomas Neufeldt

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 (¹), η απουσία λόγω ασθενείας σημαντικού για τη διεξαγωγή πτήσεων τμήματος του προσωπικού του πραγματικού αερομεταφορέα; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα: πόσο υψηλό πρέπει να είναι το ποσοστό απουσιών ώστε να γίνει δεκτό ότι συντρέχει έκτακτη περίπτωση;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα: Συνιστά έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004, η αυθόρμητη απουσία σημαντικού για τη διεξαγωγή πτήσεων τμήματος του προσωπικού του πραγματικού αερομεταφορέα λόγω παύσεως εργασίας η οποία δεν συνάδει προς την εργατική νομοθεσία και τις συλλογικές συμβάσεις («αδέσποτη απεργία»); Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 2 ερώτημα: πόσο υψηλό πρέπει να είναι το ποσοστό απουσιών ώστε να γίνει δεκτό ότι συντρέχει τέτοια περίπτωση;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα υπ' αριθ. 1 ή 2 ερωτήματα: Πρέπει η έκτακτη περίπτωση να συντρέξε κατά την ίδια τη ματαιωθείσα πτήση ή ο πραγματικός αερομεταφορέας έχει το δικαίωμα να καταρτίσει νέο πρόγραμμα πτήσεων για οικονομικούς λόγους;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα υπ' αριθ. 1 ή 2 ερωτήματα: Για την ερμηνεία της έννοιας της δυνατότητας αποφυγής έχει σημασία η έκτακτη περίπτωση ή, αντιθέτως, οι συνέπειες της επελεύσεως της έκτακτης περιστάσεως;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις
13 Απριλίου 2017 — Ivan Wallmann κατά TUIfly GmbH**

(Υπόθεση C-198/17)

(2017/C 231/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Ivan Wallmann

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ⁽¹⁾, η απουσία λόγω ασθενείας σημαντικού για τη διεξαγωγή πτήσεων τμήματος του προσωπικού του πραγματικού αερομεταφορέα; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα: πόσο υψηλό πρέπει να είναι το ποσοστό απουσιών ώστε να γίνει δεκτό ότι συντρέχει έκτακτη περίπτωση;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα: Συνιστά έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004, η αυθόρμητη απουσία σημαντικού για τη διεξαγωγή πτήσεων τμήματος του προσωπικού του πραγματικού αερομεταφορέα λόγω παύσεως εργασίας η οποία δεν συνάδει προς την εργατική νομοθεσία και τις συλλογικές συμβάσεις («αδέσποτη απεργία»); Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 2 ερώτημα: πόσο υψηλό πρέπει να είναι το ποσοστό απουσιών ώστε να γίνει δεκτό ότι συντρέχει τέτοια περίπτωση;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα υπ' αριθ. 1 ή 2 ερωτήματα: Πρέπει η έκτακτη περίπτωση να συνέτρεξε κατά την ίδια τη ματαιωθείσα πτήση ή ο πραγματικός αερομεταφορέας έχει το δικαίωμα να καταρτίσει νέο πρόγραμμα πτήσεων για οικονομικούς λόγους;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα υπ' αριθ. 1 ή 2 ερωτήματα: Για την ερμηνεία της έννοιας της δυνατότητας αποφυγής έχει σημασία η έκτακτη περίπτωση ή, αντιθέτως, οι συνέπειες της επελεύσεως της έκτακτης περιστάσεως;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις
13 Απριλίου 2017 — Susanne de Winder κατά TUIfly GmbH**

(Υπόθεση C-200/17)

(2017/C 231/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Susanne de Winder

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ⁽¹⁾, η απουσία λόγω ασθενείας σημαντικού για τη διεξαγωγή πτήσεων τμήματος του προσωπικού του πραγματικού αερομεταφορέα; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα: πόσο υψηλό πρέπει να είναι το ποσοστό απουσιών ώστε να γίνει δεκτό ότι συντρέχει έκτακτη περίπτωση;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα: Συνιστά έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004, η αυθόρμητη απουσία σημαντικού για τη διεξαγωγή πτήσεων τμήματος του προσωπικού του πραγματικού αερομεταφορέα λόγω παύσεως εργασίας η οποία δεν συνάδει προς την εργατική νομοθεσία και τις συλλογικές συμβάσεις («αδέσποτη απεργία»); Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 2 ερώτημα: πόσο υψηλό πρέπει να είναι το ποσοστό απουσιών ώστε να γίνει δεκτό ότι συντρέχει τέτοια περίπτωση;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα υπ' αριθ. 1 ή 2 ερωτήματα: Πρέπει η έκτακτη περίπτωση να συντρέξε κατά την ίδια τη ματαιωθείσα πτήση ή ο πραγματικός αερομεταφορέας έχει το δικαίωμα να καταρτίσει νέο πρόγραμμα πτήσεων για οικονομικούς λόγους;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα υπ' αριθ. 1 ή 2 ερωτήματα: Για την ερμηνεία της έννοιας της δυνατότητας αποφυγής έχει σημασία η έκτακτη περίπτωση ή, αντιθέτως, οι συνέπειες της επελεύσεως της έκτακτης περιστάσεως;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Amtsgericht Hannover (Γερμανία)** στις
13 Απριλίου 2017 — **Holger Schlosser και Nicole Schlosser κατά TUIfly GmbH**

(Υπόθεση C-201/17)

(2017/C 231/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Holger Schlosser, Nicole Schlosser

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ⁽¹⁾, η απουσία λόγω ασθενείας σημαντικού για τη διεξαγωγή πτήσεων τμήματος του προσωπικού του πραγματικού αερομεταφορέα; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα: πόσο υψηλό πρέπει να είναι το ποσοστό απουσιών ώστε να γίνει δεκτό ότι συντρέχει έκτακτη περίπτωση;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα: Συνιστά έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004, η αυθόρμητη απουσία σημαντικού για τη διεξαγωγή πτήσεων τμήματος του προσωπικού του πραγματικού αερομεταφορέα λόγω παύσεως εργασίας η οποία δεν συνάδει προς την εργατική νομοθεσία και τις συλλογικές συμβάσεις («αδέσποτη απεργία»); Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 2 ερώτημα: πόσο υψηλό πρέπει να είναι το ποσοστό απουσιών ώστε να γίνει δεκτό ότι συντρέχει τέτοια περίπτωση;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα υπ' αριθ. 1 ή 2 ερωτήματα: Πρέπει η έκτακτη περίπτωση να συντρέξε κατά την ίδια τη ματαιωθείσα πτήση ή ο πραγματικός αερομεταφορέας έχει το δικαίωμα να καταρτίσει νέο πρόγραμμα πτήσεων για οικονομικούς λόγους;

- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα υπ' αριθ. 1 ή 2 ερωτήματα: Για την ερμηνεία της έννοιας της δυνατότητας αποφυγής έχει σημασία η έκτακτη περίπτωση ή, αντιθέτως, οι συνέπειες της επελεύσεως της έκτακτης περιστάσεως;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 13 Απριλίου 2017 — Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe, Harmine Rebbe κατά TUIfly GmbH

(Υπόθεση C-202/17)

(2017/C 231/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe, Harmine Rebbe

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 (¹), η απουσία λόγω ασθενείας σημαντικού για τη διεξαγωγή πτήσεων τμήματος του προσωπικού του πραγματικού αερομεταφορέα; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα: πόσο υψηλό πρέπει να είναι το ποσοστό απουσιών ώστε να γίνει δεκτό ότι συντρέχει έκτακτη περίπτωση;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα: Συνιστά έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004, η αυθόρμητη απουσία σημαντικού για τη διεξαγωγή πτήσεων τμήματος του προσωπικού του πραγματικού αερομεταφορέα λόγω παύσεως εργασίας η οποία δεν συνάδει προς την εργατική νομοθεσία και τις συλλογικές συμβάσεις («αδέσποτη απεργία»); Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 2 ερώτημα: πόσο υψηλό πρέπει να είναι το ποσοστό απουσιών ώστε να γίνει δεκτό ότι συντρέχει τέτοια περίπτωση;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα υπ' αριθ. 1 ή 2 ερωτήματα: Πρέπει η έκτακτη περίπτωση να συντρέξε κατά την ίδια τη ματαιωθείσα πτήση ή ο πραγματικός αερομεταφορέας έχει το δικαίωμα να καταρτίσει νέο πρόγραμμα πτήσεων για οικονομικούς λόγους;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα υπ' αριθ. 1 ή 2 ερωτήματα: Για την ερμηνεία της έννοιας της δυνατότητας αποφυγής έχει σημασία η έκτακτη περίπτωση ή, αντιθέτως, οι συνέπειες της επελεύσεως της έκτακτης περιστάσεως;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Απριλίου 2017 ο NF κατά της διατάξεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο πενταμελές τμήμα) στις 28 Φεβρουαρίου 2017, στην υπόθεση T-192/16, NF κατά Ευρωπαϊκού Συμβουλίου

(Υπόθεση C-208/17 P)

(2017/C 231/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: NF (εκπρόσωποι: P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, B. Burns, Solicitor)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Συμβούλιο

Αιτήματα

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να ανατρέσει στο σύνολό της τη διάταξη την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 28 Φεβρουαρίου 2017 και με την οποία αποφάνθηκε ότι η πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή έπρεπε να απορριφθεί λόγω αναρμοδιότητας του Γενικού Δικαστηρίου να επιληφθεί της υποθέσεως·
- Να αποφανθεί οριστικώς επί του αντικειμένου της υπό κρίση αιτήσεως ανατρέσεως, να κρίνει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον αποφάνθηκε ότι είναι αναρμόδιο και να καταδικάσει το καθού στην υπόθεση T-192/16 στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο αναιρεσείων σε αμφότερους τους βαθμούς δικαιοδοσίας·
- Να αναπέμψει τα ζητήματα που θα εγερθούν κατά την παρούσα διαδικασία στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να αποφανθεί, διευκρινιζομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο υποχρεούται να θεωρήσει εαυτό αρμόδιο.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Έλλειψη αιτιολογίας·
2. Παράλειψη προσήκουσας εξετάσεως του ζητήματος αν η επίμαχη συμφωνία αποτελούσε στην πράξη απόφαση του πρωτοδίκως καθού·
3. Δεν ελήφθησαν υπόψη κρίσιμα ζητήματα αποτόμενα των πραγματικών περιστατικών·
4. Δεν εξετάσθηκαν τα περιλαμβανόμενα στη δικογραφία αποδεικτικά στοιχεία·
5. Παράλειψη πλήρους εξετάσεως και εκτιμήσεως σημαντικών ζητημάτων·
6. Δεν διερευνήθηκαν περαιτέρω κρίσιμα συμπληρωματικά στοιχεία·
7. Λήψη αποφάσεως χωρίς να υπάρχουν επαρκή στοιχεία·
8. Παραβίαση των αρχών που διατύπωσε το Δικαστήριο με την απόφασή του επί της υποθέσεως C-294/83.

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Απριλίου 2017 ο NG κατά της διατάξεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο πενταμελές τμήμα) στις 28 Φεβρουαρίου 2017, στην υπόθεση T-193/16, NG κατά Ευρωπαϊκού Συμβουλίου

(Υπόθεση C-209/17 P)

(2017/C 231/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: NG (εκπρόσωποι: P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, B. Burns, Solicitor)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Συμβούλιο

Αιτήματα

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να ανατρέσει στο σύνολό της τη διάταξη την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 28 Φεβρουαρίου 2017 και με την οποία αποφάνθηκε ότι η πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή έπρεπε να απορριφθεί λόγω αναρμοδιότητας του Γενικού Δικαστηρίου να επιληφθεί της υποθέσεως·
- Να αποφανθεί οριστικώς επί του αντικειμένου της υπό κρίση αιτήσεως ανατρέσεως, να κρίνει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον αποφάνθηκε ότι είναι αναρμόδιο και να καταδικάσει το καθού στην υπόθεση T-193/16 στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο αναιρεσείων σε αμφότερους τους βαθμούς δικαιοδοσίας·
- Να αναπέμψει τα ζητήματα που θα εγερθούν κατά την παρούσα διαδικασία στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να αποφανθεί, διευκρινιζομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο υποχρεούται να θεωρήσει εαυτό αρμόδιο.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Έλλειψη αιτιολογίας·
2. Παράλειψη προσηκούσας εξετάσεως του ζητήματος αν η επίμαχη συμφωνία αποτελούσε στην πράξη απόφαση του πρωτοδίκως καθού·
3. Δεν ελήφθησαν υπόψη κρίσιμα ζητήματα απόμεινα των πραγματικών περιστατικών·
4. Δεν εξετάσθηκαν τα περιλαμβανόμενα στη δικογραφία αποδεικτικά στοιχεία·
5. Παράλειψη πλήρους εξετάσεως και εκτιμήσεως σημαντικών ζητημάτων·
6. Δεν διερευνήθηκαν περαιτέρω κρίσιμα συμπληρωματικά στοιχεία·
7. Λήψη αποφάσεως χωρίς να υπάρχουν επαρκή στοιχεία·
8. Παραβίαση των αρχών που διατύπωσε το Δικαστήριο με την απόφασή του επί της υποθέσεως C-294/83.

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Απριλίου 2017 ο NM κατά της διατάξεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο πενταμελές τμήμα) στις 28 Φεβρουαρίου 2017, στην υπόθεση T-257/16, NM κατά Ευρωπαϊκού Συμβουλίου

(Υπόθεση C-210/17 P)

(2017/C 231/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: NM (εκπρόσωποι: P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, B. Burns, Solicitor)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Συμβούλιο

Αιτήματα

Ο αναηρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναίρει στο σύνολό της τη διάταξη την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 28 Φεβρουαρίου 2017 και με την οποία αποφάνθηκε ότι η πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή έπρεπε να απορριφθεί λόγω αναρμοδιότητας του Γενικού Δικαστηρίου να επιληφθεί της υποθέσεως·
- Να αποφανθεί οριστικώς επί του αντικειμένου της υπό κρίση αιτήσεως αναρέσεως, να κρίνει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον αποφάνθηκε ότι είναι αναρμόδιο και να καταδικάσει το καθού στην υπόθεση T-257/16 στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο αναηρεσίων σε αμφοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας·
- Να αναπέμψει τα ζητήματα που θα εγερθούν κατά την παρούσα διαδικασία στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να αποφανθεί, διευκρινιζομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο υποχρεούται να θεωρήσει εαυτό αρμόδιο.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Έλλειψη αιτιολογίας·
2. Παράλειψη προσηκούσας εξετάσεως του ζητήματος αν η επίμαχη συμφωνία αποτελούσε στην πράξη απόφαση του πρωτοδίκως καθού·
3. Δεν ελήφθησαν υπόψη κρίσιμα ζητήματα απόμεινα των πραγματικών περιστατικών·
4. Δεν εξετάσθηκαν τα περιλαμβανόμενα στη δικογραφία αποδεικτικά στοιχεία·
5. Παράλειψη πλήρους εξετάσεως και εκτιμήσεως σημαντικών ζητημάτων·
6. Δεν διερευνήθηκαν περαιτέρω κρίσιμα συμπληρωματικά στοιχεία·
7. Λήψη αποφάσεως χωρίς να υπάρχουν επαρκή στοιχεία·

8. Παραβίαση των αρχών που διατύπωσε το Δικαστήριο με την απόφασή του επί της υποθέσεως C-294/83.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) στις 24 Απριλίου 2017 — Simón Rodríguez Otero κατά Televisión de Galicia S.A.

(Υπόθεση C-212/17)

(2017/C 231/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Simón Rodríguez Otero

Εφεσίβλητη: Televisión de Galicia S.A.

Έτερος διάδικος: Ministerio Fiscal [εισαγγελέας]

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Για τους σκοπούς της αρχής της ισοτιμίας μεταξύ των εργαζομένων ορισμένου και αορίστου χρόνου, πρέπει να θεωρηθούν ως «συγκρίσιμες καταστάσεις» η λύση της συμβάσεως εργασίας λόγω «αντικειμενικών περιστάσεων», βάσει του άρθρου 49, παράγραφος 1, στοιχείο c, του ET [Estatuto de los Trabajadores (Εργατικός Κώδικας)], και η λύση της συμβάσεως εργασίας για «αντικειμενικούς λόγους», βάσει του άρθρου 52 του ET, με αποτέλεσμα η διαφορά ως προς την αποζημίωση η οποία υφίσταται μεταξύ της μίας και της άλλης περιπτώσεως να συνιστά άνιση μεταχείριση μεταξύ των εργαζομένων ορισμένου χρόνου και των εργαζομένων αορίστου χρόνου, η οποία απαγορεύεται από την οδηγία 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP ⁽¹⁾;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει να θεωρηθεί ότι οι σκοποί κοινωνικής πολιτικής που δικαιολόγησαν τη θέσπιση του είδους συμβάσεως της relevo δικαιολογούν επίσης, βάσει της ρήτρας 4, παράγραφος 1, της προπαρατεθείσας συμφωνίας-πλαisiού, τη διαφορετική μεταχείριση που συνιστάται στην καταβολή χαμηλότερης αποζημιώσεως για τη λύση της σχέσεως εργασίας, σε περίπτωση που ο εργοδότης επιλέγει ελεύθερα να είναι η συγκεκριμένη σύμβαση relevo ορισμένου χρόνου;

⁽¹⁾ ΕΕ 1999, L 175, σ. 43.

Αναίρεση που άσκησαν στις 27 Απριλίου 2017 οι Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd, Valfajr 8th Shipping Line Co. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 17 Φεβρουαρίου 2017 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-14/14 και T-87/14, Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-225/17 P)

(2017/C 231/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd, Valfajr 8th Shipping Line Co. (εκπρόσωποι: M. Taher, Solicitor, M. Lester QC, Barrister)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Φεβρουαρίου 2017 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-14/14 και T-87/14,
- να επιλύσει τη διαφορά την οποία εκδίκασε το Γενικό Δικαστήριο και ιδίως:
 - να ακυρώσει τα «μέτρα τα οποία επιβλήθηκαν τον Οκτώβριο του 2013» (απόφαση 2013/497 ⁽¹⁾) του Συμβουλίου για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413 ⁽²⁾ και κανονισμός 971/2013 ⁽³⁾ του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού 267/2012 ⁽⁴⁾) και τα «μέτρα τα οποία επιβλήθηκαν τον Νοέμβριο του 2013» (απόφαση 2013/685 ⁽⁵⁾) του Συμβουλίου για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413 και εκτελεστικός κανονισμός 1203/2013 ⁽⁶⁾ του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού 267/2012), καθόσον τα εν λόγω περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν αφορούν τις ανααιρεσείουσες·
 - επικουρικώς, να κηρύξει τα μέτρα τα οποία επιβλήθηκαν τον Οκτώβριο του 2013 ανεφάρμοστα ως παράνομα, καθόσον αφορούν τις ανααιρεσείουσες· και
- να καταδικάσει το καθού η αναίρεση στα δικαστικά έξοδα της κατ' αναίρεση δίκης, καθώς και στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς τους ανατρέσεως όσον αφορά το αίτημα περί κηρύξεως των μέτρων ως ανεφάρμοστων, οι ανααιρεσείουσες προβάλλουν τους ακόλουθους λόγους:

1. **Με τον πρώτο λόγο**, οι ανααιρεσείουσες προβάλλουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη καθόσον έκρινε ότι τα μέτρα που επιβλήθηκαν τον Οκτώβριο του 2013 είχαν νομική βάση.
2. **Με τον δεύτερο λόγο**, οι ανααιρεσείουσες προβάλλουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη καθόσον έκρινε ότι τα μέτρα που επιβλήθηκαν τον Οκτώβριο 2013 δεν παραβίασαν τις αρχές του δεδicaσμένου, της ασφάλειας δικαίου, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και του *ne bis in idem*, ούτε προσέβαλαν το δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προστασίας.
3. **Με τον τρίτο λόγο**, οι ανααιρεσείουσες προβάλλουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη καθόσον έκρινε ότι το καθού η αναίρεση δεν είχε υπερβεί την εξουσία του καθόσον εφάρμοσε τα μέτρα που επιβλήθηκαν τον Οκτώβριο του 2013.
4. **Με τον τέταρτο λόγο**, οι ανααιρεσείουσες προβάλλουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη καθόσον έκρινε ότι το καθού η αναίρεση δεν είχε προσβάλει τα δικαιώματα άμυνας των ανααιρεσειουσών.
5. **Με τον πέμπτο λόγο**, οι ανααιρεσείουσες προβάλλουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη καθόσον έκρινε ότι τα μέτρα που επιβλήθηκαν τον Οκτώβριο του 2013 δεν συνιστούσαν αδικαιολόγητη και δυσανάλογη επέμβαση στα θεμελιώδη δικαιώματα των ανααιρεσειουσών.

Προς στήριξη της αιτήσεώς τους ανατρέσεως όσον αφορά το αίτημα ανατρέσεως, οι ανααιρεσείουσες προβάλλουν τους ακόλουθους λόγους:

1. **Με τον πρώτο λόγο**, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στο μέτρο που έκρινε ότι το καθού η αναίρεση υπέπεσε σε πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον έκρινε ότι επληρούντο τα κριτήρια εγγραφής στους καταλόγους των μέτρων που επιβλήθηκαν τον Νοέμβριο του 2013 για όλες τις ανααιρεσείουσες.
2. **Με τον δεύτερο λόγο**, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη καθόσον έκρινε ότι το καθού δεν είχε προσβάλει τα δικαιώματα άμυνας των ανααιρεσειουσών επανεγγράφοντάς τις στον κατάλογο των μέτρων που επιβλήθηκαν τον Νοέμβριο του 2013.
3. **Με τον τρίτο λόγο**, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη καθόσον έκρινε ότι η επανεγγραφή των ανααιρεσειουσών στους καταλόγους δυνάμει των μέτρων που επιβλήθηκαν τον Νοέμβριο του 2013 δεν παραβίασε τις αρχές του δεδicaσμένου, της ασφάλειας δικαίου, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και του *ne bis in idem*, ούτε προσέβαλαν το δικαίωμα σε αποτελεσματική ένδικη προστασία.

4. **Με τον τέταρτο λόγο**, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη καθόσον έκρινε ότι τα μέτρα που επιβλήθηκαν τον Νοέμβριο του 2013 δεν συνιστούσαν αδικαιολόγητη και δυσανάλογη επέμβαση στα θεμελιώδη δικαιώματα των αναιρεσιουσών.

- (¹) Απόφαση 2013/497/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 10ης Οκτωβρίου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2013, L 272, σ. 46).
(²) Απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ 2010, L 195, σ. 39).
(³) Κανονισμός (ΕΕ) 971/2013 του Συμβουλίου, της 10ης Οκτωβρίου 2013, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2013, L 272, σ. 1) (ΕΕ 2013, L 272, σ. 1).
(⁴) Κανονισμός (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ 2012, L 88, σ. 1).
(⁵) Απόφαση 2013/685/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2013, L 316, σ. 46).
(⁶) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1203/2013 του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 2013, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2013, L 316, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις
28 Απριλίου 2017 — Brigitte Wittmann κατά TUIfly GmbH**

(Υπόθεση C-226/17)

(2017/C 231/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Brigitte Wittmann

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 (¹), η απουσία λόγω ασθένειας σημαντικού για τη διεξαγωγή πτήσεων τμήματος του προσωπικού του πραγματικού αερομεταφορέα; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα: πόσο υψηλό πρέπει να είναι το ποσοστό απουσιών ώστε να γίνει δεκτό ότι συντρέχει έκτακτη περίπτωση;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα: Συνιστά έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004, η αυθόρμητη απουσία σημαντικού για τη διεξαγωγή πτήσεων τμήματος του προσωπικού του πραγματικού αερομεταφορέα λόγω παύσεως εργασίας η οποία δεν συνάδει προς την εργατική νομοθεσία και τις συλλογικές συμβάσεις («αδέσποτη απεργία»); Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 2 ερώτημα: πόσο υψηλό πρέπει να είναι το ποσοστό απουσιών ώστε να γίνει δεκτό ότι συντρέχει τέτοια περίπτωση;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα υπ' αριθ. 1 ή 2 ερωτήματα: Πρέπει η έκτακτη περίπτωση να συντρέξε κατά την ίδια τη ματαιωθείσα πτήση ή ο πραγματικός αερομεταφορέας έχει το δικαίωμα να καταρτίσει νέο πρόγραμμα πτήσεων για οικονομικούς λόγους;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα υπ' αριθ. 1 ή 2 ερωτήματα: Για την ερμηνεία της έννοιας της δυνατότητας αποφυγής έχει σημασία η έκτακτη περίπτωση ή, αντιθέτως, οι συνέπειες της επελεύσεως της έκτακτης περιστάσεως;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις
28 Απριλίου 2017 — Reinhard Wittmann κατά TUIfly GmbH**

(Υπόθεση C-228/17)

(2017/C 231/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Reinhard Wittmann

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ⁽¹⁾, η απουσία λόγω ασθενείας σημαντικού για τη διεξαγωγή πτήσεων τμήματος του προσωπικού του πραγματικού αερομεταφορέα; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα: πόσο υψηλό πρέπει να είναι το ποσοστό απουσιών ώστε να γίνει δεκτό ότι συντρέχει έκτακτη περίπτωση;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα: Συνιστά έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004, η αυθόρμητη απουσία σημαντικού για τη διεξαγωγή πτήσεων τμήματος του προσωπικού του πραγματικού αερομεταφορέα λόγω παύσεως εργασίας η οποία δεν συνάδει προς την εργατική νομοθεσία και τις συλλογικές συμβάσεις («αδέσποτη απεργία»); Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 2 ερώτημα: πόσο υψηλό πρέπει να είναι το ποσοστό απουσιών ώστε να γίνει δεκτό ότι συντρέχει τέτοια περίπτωση;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα υπ' αριθ. 1 ή 2 ερωτήματα: Πρέπει η έκτακτη περίπτωση να συνέτρεξε κατά την ίδια τη ματαιωθείσα πτήση ή ο πραγματικός αερομεταφορέας έχει το δικαίωμα να καταρτίσει νέο πρόγραμμα πτήσεων για οικονομικούς λόγους;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα υπ' αριθ. 1 ή 2 ερωτήματα: Για την ερμηνεία της έννοιας της δυνατότητας αποφυγής έχει σημασία η έκτακτη περίπτωση ή, αντιθέτως, οι συνέπειες της επελεύσεως της έκτακτης περιστάσεως;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vilniaus miesto apylinkės teismas (Λιθουανία)
στις 9 Μαΐου 2017 — UAB «Renega» κατά AB «Energijos skirstymo operatorius» και AB «Lietuvos energijos gamyba»**

(Υπόθεση C-238/17)

(2017/C 231/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Vilniaus miesto apylinkės teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: «Renega» UAB

Εναγόμενες: «Energijos skirstymo operatorius» AB και «Lietuvos energijos gamyba» AB

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει ο στόχος της «εξασφάλιση[ς] της προσφοράς κατάλληλων κινητήρων στους διαχειριστές και χρήστες του δικτύου, τόσο βραχυπρόθεσμα όσο και μακροπρόθεσμα, για να αυξηθεί η αποδοτικότητα των επιδόσεων των δικτύων και να ενισχυθεί η ολοκλήρωση της αγοράς», τον οποίο θέτει το άρθρο 36, στοιχείο στ', της οδηγίας 2009/72/ΕΚ ⁽¹⁾ στις ρυθμιστικές αρχές κατά την εκτέλεση των ρυθμιστικών καθηκόντων που ορίζονται στην οδηγία 2009/72, να εκληφθεί και να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύεται η μη προσφορά κινητήρων (μη καταβολή οικονομικής αντιστάθμισης για την παροχή ΥΚΩ [υπηρεσιών κοινής ωφέλειας]) ή τυχόν περιορισμός των κινητήρων αυτών;
- 2) Λαμβανομένου υπόψη ότι το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2009/72 προβλέπει ότι οι υποχρεώσεις παροχής ΥΚΩ πρέπει να ορίζονται σαφώς, να είναι διαφανείς, αμερόληπτες και επαληθεύσιμες, και ότι το άρθρο 3, παράγραφος 6, της οδηγίας 2009/72 προβλέπει ότι η οικονομική αντιστάθμιση που παραχωρείται σε πρόσωπα για την εκπλήρωση υποχρεώσεων παροχής ΥΚΩ πρέπει να καθορίζεται χωρίς διακρίσεις και με διαφάνεια, χρήζουν διευκρινίσεως τα ακόλουθα ζητήματα:
 - 2.1. έχουν οι διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφοι 2 και 6, της οδηγίας 2009/72 την έννοια ότι απαγορεύουν τον περιορισμό της δημιουργίας κινητήρων για τους παρόχους ΥΚΩ, εφόσον αυτοί εκπληρώνουν προσηκόντως τις υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει για την παροχή ΥΚΩ;
 - 2.2. για τους σκοπούς του άρθρου 3, παράγραφοι 2 και 6, της οδηγίας 2009/72, πρέπει να θεωρηθεί ότι εισάγει διακρίσεις, είναι ασαφής και περιορίζει τον ανταγωνισμό η προβλεπόμενη σε εθνική νομοθεσία υποχρέωση αναστολής της καταβολής της οικονομικής αντιστάθμισης προς τους παρόχους ΥΚΩ, η οποία δεν σχετίζεται ούτε με τις συναφείς προς την παροχή ΥΚΩ δραστηριότητες που ασκεί ο πάροχος ΥΚΩ ούτε με την εκπλήρωση των υποχρεώσεών του, αλλά συναρτάται με και εξαρτάται από το αν πρόσωπο συνδεδεμένο με τον πάροχο ΥΚΩ (στον βαθμό που η ίδια επιχείρηση έχει ελέγχουσα συμμετοχή τόσο στο πρόσωπο αυτό όσο και στον πάροχο ΥΚΩ) έχει ενεργήσει και έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του, στο πλαίσιο της λογιστικής καταχώρισης των υπολογιζόμενων για τη συγκεκριμένη επιχείρηση εισφορών ΥΚΩ;
 - 2.3. για τους σκοπούς του άρθρου 3, παράγραφοι 2 και 6, της οδηγίας 2009/72, πρέπει να θεωρηθεί ότι εισάγει διακρίσεις, είναι ασαφής και περιορίζει τον ανταγωνισμό η προβλεπόμενη σε εθνική νομοθεσία υποχρέωση αναστολής της καταβολής της οικονομικής αντιστάθμισης προς τους παρόχους ΥΚΩ, ενώ οι τελευταίοι εξακολουθούν να οφείλουν να εκπληρώνουν στο ακέραιο τις υποχρεώσεις τους για παροχή ΥΚΩ και τις συναφείς συμβατικές τους υποχρεώσεις προς τις επιχειρήσεις που αγοράζουν ηλεκτρική ενέργεια;
- 3) Στο πλαίσιο του άρθρου 3, παράγραφος 15, της οδηγίας 2009/72, το οποίο απαιτεί από τα κράτη μέλη να ενημερώνουν την Επιτροπή ανά διετία για τυχόν τροποποιήσεις σε όλα τα μέτρα που λαμβάνουν προς εκπλήρωση των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας και παροχής ΥΚΩ, υποχρεούται κράτος μέλος το οποίο έχει λάβει εθνικά μέτρα που προβλέπουν λόγους, κανόνες και μηχανισμό για τον περιορισμό της καταβαλλόμενης σε παρόχους ΥΚΩ οικονομικής αντιστάθμισης, να ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα νέα αυτά εθνικά νομοθετικά μέτρα;
- 4) Αντιβαίνει εθνική νομοθεσία κράτους μέλους, η οποία προβλέπει λόγους, κανόνες και μηχανισμό για τον περιορισμό της καταβαλλόμενης σε παρόχους ΥΚΩ οικονομικής αντιστάθμισης, στους στόχους της οδηγίας 2009/72 και στις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης (ασφάλεια δικαίου, δικαιολογημένη εμπιστοσύνη, αναλογικότητα, διαφάνεια και απαγόρευση διακρίσεων);

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (ΕΕ 2009, L 211, σ. 55).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 10 Μαΐου 2017 —
Ibrahima Diallo κατά État belge**

(Υπόθεση C-246/17)

(2017/C 231/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Ibrahima Diallo

Αναιρεσίβλητο: État belge

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών ⁽¹⁾, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει η πράξη σχετικά με τη διαπίστωση του δικαιώματος διαμονής να εκδίδεται και να κοινοποιείται εντός εξαμήνης προθεσμίας ή αντιθέτως πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει η πράξη να εκδίδεται μεν εντός της προθεσμίας αυτής, να κοινοποιείται δε μεταγενέστερα; Αν η προμνημονευθείσα πράξη επιτρέπεται να κοινοποιηθεί μεταγενέστερα, εντός ποιας προθεσμίας επιβάλλεται να γίνει η κοινοποίηση αυτή;
- 2) Πρέπει το άρθρο 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών ⁽²⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 5 της οδηγίας αυτής, το άρθρο 5, παράγραφος 4, της οδηγίας 2003/86/EK της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης, και τα άρθρα 7, 20, 21 και 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να ερμηνευθεί και να εφαρμοστεί υπό την έννοια ότι μόνον η πράξη που έχει ως έρεισμα τη διάταξη αυτή πρέπει να εκδίδεται εντός της τασσομένης εξαμήνης προθεσμίας, ενώ αντιθέτως δεν προβλέπεται προθεσμία για την κοινοποίησή της ούτε επηρεάζεται κατ' ελάχιστον το δικαίωμα διαμονής στην περίπτωση που η κοινοποίηση λάβει χώρα μετά την παρέλευση της προθεσμίας αυτής;
- 3) Προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα του δικαιώματος διαμονής μέλους της οικογένειας πολίτη της Ένωσης, απαγορεύει η αρχή της αποτελεσματικότητας να διαδίδει η εθνική αρχή εκ νέου, κατόπιν ακυρώσεως πράξεως σχετικά με το προπαρατεθέν δικαίωμα, το σύνολο της εξαμήνης προθεσμίας την οποία διέθετε δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ποια προθεσμία διαδίδει ακόμη η εθνική αρχή μετά την ακύρωση της πράξεως της με την οποία είχε αρνηθεί την αναγνώριση του επίμαχου δικαιώματος;
- 4) Είναι τα άρθρα 5, 10 και 31 της οδηγίας 2004/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, σε συνδυασμό με τα άρθρα 8 και 13 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, τα άρθρα 7, 24, 41 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 21 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμβατά με εθνική νομολογία και εθνικές διατάξεις, όπως τα άρθρα 39/2, παράγραφος 2, 40, 40 bis, 42 και 43 του Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, l'établissement, le séjour et l'éloignement des étrangers (νόμου της 15ης Δεκεμβρίου 1980 περί της προσβάσεως στην επικράτεια, της διαμονής, της εγκαταστάσεως και της απομακρύνσεως αλλοδαπών), και το άρθρο 52, παράγραφος 4 του Arrêté royal du 8 octobre 1981 concernant l'accès au territoire, rétablissement, le séjour et l'éloignement des étrangers (βασιλικού διατάγματος της 8ης Οκτωβρίου 1981 περί της προσβάσεως στην επικράτεια, της διαμονής, της εγκαταστάσεως και της απομακρύνσεως αλλοδαπών), τα οποία έχουν ως αποτέλεσμα ότι μια απόφαση ακυρωτική πράξεως που απορρίπτει αίτηση διαμονής βάσει των διατάξεων αυτών, η οποία εκδίδεται από το Conseil du contentieux des étrangers (Συμβούλιο επιλύσεως ενδίκων διαφορών αλλοδαπών), επιφέρει διακοπή και όχι αναστολή της αποκλειστικής προθεσμίας των έξι μηνών που ορίζει το άρθρο 10 της οδηγίας 2004/38/EK, το άρθρο 42 του νόμου της 15ης Δεκεμβρίου 1980 και το άρθρο 52 του βασιλικού διατάγματος της 8ης Οκτωβρίου 1981;
- 5) Επιβάλλει η οδηγία 2004/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, να επιφέρει η παρέλευση της εξαμήνης προθεσμίας που προβλέπεται από το άρθρο 10, παράγραφος 1 της οδηγίας αυτής ορισμένη συνέπεια και, σε καταφατική περίπτωση, ποια συνέπεια είναι αυτή; Επιβάλλει ή επιτρέπει η οδηγία 2004/38/EK να συνεπάγεται η παρέλευση της προθεσμίας αυτής την αυτόματη χορήγηση του αιτουμένου δελτίου διαμονής χωρίς προηγούμενης να διαπιστωθεί ότι ο αιτών πληροί πράγματι τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για τη χορήγηση του προβαλλόμενου δικαιώματος διαμονής;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158, σ. 77).

⁽²⁾ ΕΕ L 251, σ. 12.

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Μαΐου 2017 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 7 Μαρτίου 2017 στην υπόθεση T-194/13, United Parcel Service κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-265/17 P)

(2017/C 231/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Christoforou, N. Khan, H. Leupold, A. Biolan)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: United Parcel Service, Inc., FedEx Corp.

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, και
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

- 1) Στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση εσφαλμένως διαπιστώθηκε ότι η Επιτροπή όφειλε να γνωστοποιήσει στην UPS την τελική μορφή του μοντέλου της περί συγκεντρώσεως ως προς τις τιμές, πριν εκδώσει την απόφασή της.
 - 2) Ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι η παράλειψη της Επιτροπής να γνωστοποιήσει την τελική μορφή του μοντέλου περί συγκεντρώσεως ως προς τις τιμές στην UPS πριν την έκδοση της αποφάσεώς της μπορούσε να προσβάλει τα δικαιώματα άμυνας της UPS, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση εμπεριέχει μη ορθό χαρακτηρισμό του αποδεικτικού χαρακτήρα του μοντέλου περί συγκεντρώσεως ως προς τις τιμές και, συνεπώς, μη ορθή εφαρμογή του νομικού κριτηρίου επί του οποίου στηρίχθηκε η ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής.
 - 3) Ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι ήταν δυνατό να συντρέχει προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της UPS εν προκειμένω, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση εσφαλμένως παρελείφθη η εξέταση των ισχυρισμών της Επιτροπής ότι ο προβληθείς από την UPS λόγος ακυρώσεως ήταν αλυσιτελής και ότι η UPS μπορούσε να κατανοήσει το μοντέλο περί συγκεντρώσεως ως προς τις τιμές.
 - 4) Εν πάση περιπτώσει, οι διαπιστώσεις οι οποίες περιλαμβάνονται στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν μπορούν να δικαιολογήσουν την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής.
-

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 31ης Μαΐου 2017 — Alma-The Soul of Italian Wine κατά EUIPO — Miguel Torres (SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE)

(Υπόθεση T-637/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης VIÑA SOL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Προσβολή του διακριτικού χαρακτήρα — Απουσία ομοιότητας των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2017/C 231/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Alma-The Soul of Italian Wine LLLP (Coral Gables, Φλώριδα, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: F. Terrano, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedès, Ισπανία), (εκπρόσωπος: J. Güell Serra, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Σεπτεμβρίου 2015 (υπόθεση R 356/2015-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Miguel Torres και Alma-The Soul of Italian Wine.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 3ης Σεπτεμβρίου 2015 (υπόθεση R 356/2015-2).
- 2) Το EUIPO φέρει, πλέον των δικαστικών εξόδων του, και τα έξοδα της Alma-The Soul of Italian Wine LLLP.
- 3) Η Miguel Torres, SA φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ EE C 27 της 25.1.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2017 — Piessevaux κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-519/16) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Συντάξεις — Μεταφορά συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων στο συνταξιοδοτικό σύστημα της Ένωσης — Πρόταση περί αναγνώρισης συντάξιμων ετών — Άρθρο 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ — Νέες γενικές εκτελεστικές διατάξεις — Ίση μεταχείριση — Κεκτημένα δικαιώματα — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη)

(2017/C 231/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Vincent Piessevaux (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: αρχικώς D. de Abreu Caldas και J.-N. Louis, εν συνεχεία J.-N. Louis και τέλος L. Ponteville, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bauer και E. Rebasti)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ περί ακυρώσεως της αποφάσεως του Συμβουλίου της 7ης Οκτωβρίου 2013 που καθορίζει οριστικά, βάσει του συνταξιοδοτικού συστήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα τα οποία απέκτησε ο προσφεύγων κατόπιν της μεταφοράς των δικαιωμάτων που είχε αποκτήσει, πριν από την ανάληψη των καθηκόντων του στην υπηρεσία της Ένωσης, στο πλαίσιο εθνικών συνταξιοδοτικών οργανισμών.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Vincent Piessevaux στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 421 της 24.11.2014 (υπόθεση αρχικώς πρωτοκολληθείσα ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αριθμό F-91/14 η οποία μεταφέρθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 1.9.2016).

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2017 — Piper Verlag κατά EUIPO

(Υπόθεση T-164/16) (¹)

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης THE TRAVEL EPISODES — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Αίτημα μεταρρυθμίσεως — Πράξη την οποία δεν μπορεί να εκδώσει το τμήμα προσφυγών — Μη τήρηση των τυπικών προϋποθέσεων — Απαράδεκτο)

(2017/C 231/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Piper Verlag GmbH (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: F. Oster, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: H. Kunz)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Φεβρουαρίου 2016 (υπόθεση R 1099/2015-4), σχετικά με αίτημα καταχωρίσεως του εικονιστικού σημείου THE TRAVEL EPISODES ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Piper Verlag GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 200 της 6.6.2016.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 2017 — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-207/16 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Δημόσιες συμβάσεις — Προειδοποίηση αποκλεισμού — Προειδοποίηση επαληθεύσεως — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος)

(2017/C 231/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Αιτούν: Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (Θεσσαλονίκη, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Β. Χριστιανός, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Delaude και A. Κατσιμέρου)

Αντικείμενο

Αίτημα, δυνάμει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ, περί αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως περί γενικού αποκλεισμού του αιτούντος καθώς και των αποφάσεων περί καταχωρίσεως και ενεργοποίησεως της προειδοποιήσεως αποκλεισμού ως προς το αιτούν στο σύστημα έγκαιρης προειδοποιήσεως ή στο σύστημα έγκαιρου εντοπισμού και αποκλεισμού.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Μαΐου 2017 — Dominator International κατά EUIPO (DREAMLINE)

(Υπόθεση T-285/16) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Λεκτικό σήμα DREAMLINE — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 — Άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως νόμω αβάσιμη — Άρθρο 126 του Κανονισμού Διαδικασίας]

(2017/C 231/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dominator International GmbH (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωπος: N. Gugerbauer, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. Schifko)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 4ης Μαρτίου 2016 (υπόθεση R 1669/2015-2), περί της διεθνούς καταχωρίσεως με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση του λεκτικού σήματος DREAMLINE.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Dominator International GmbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 260 της 18.7.2016.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2017 — Cuallado Martorell κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-481/16 RENV) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Πρόσληψη — Γενικός διαγωνισμός — Αποκλεισμός από την προφορική δοκιμασία — Βαθμολόγηση της γραπτής δοκιμασίας — Απόφαση περί μη εγγραφής του ονόματος της προσφεύγουσας στον πίνακα επιτυχόντων — Δυνατότητα της εξεταστικής επιτροπής να αναθέσει τη διόρθωση των γραπτών δοκιμασιών σε ένα από τα μέλη της — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως νόμω αβάσιμη)

(2017/C 231/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Eva Cuallado Martorell (Βαλένθια, Ισπανία) (εκπρόσωπος: C. M. Pinto Cañón, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Baquero Cruz και G. Gattinara)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ περί ακυρώσεως της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EPSO/AD/130/08, τον οποίο διοργάνωσε η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού (EPSO), να μην επιτρέψει συμμετοχή της προσφεύγουσας στην προφορική δοκιμασία και να μην την εγγράψει στον πίνακα επιτυχόντων.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη καθόσον βάλλει κατά της από 14 Σεπτεμβρίου 2009 αποφάσεως της EPSO, κατά το μέτρο που αφορά το ζήτημα της δυνατότητας της προσφεύγουσας να μετάσχει στην εν λόγω προφορική δοκιμασία.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως νόμω αβάσιμη καθόσον βάλλει κατά της από 23 Ιουλίου 2009 αποφάσεως της EPSO η οποία διατηρεί τον συνεπαγόμενο αποκλεισμό βαθμό 18/40 στην τελευταία γραπτή δοκιμασία c) και δεν επιτρέπει συμμετοχή της E. Cuallado Martorell στην προφορική δοκιμασία του διαγωνισμού.
- 3) Η E. Cuallado Martorell και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα φέρουν έκαστη τα δικά της δικαστικά έξοδα όσον αφορά τη διαδικασία αναίρεσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 4) Καταδικάζει την E. Cuallado Martorell στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας αναπομπής ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης και ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 148 της 5.6.2010 (υπόθεση η οποία αρχικώς πρωτοκολλήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αριθμό F-96/09, εν συνεχεία αναπέμφθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, κατόπιν ασκήσεως αναίρεσεως, με αριθμό F-96/09 RENV και μεταφέρθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 1.9.2016).

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2017 — BSH Electrodomeesticos España κατά EUIPO — DKSH International (Ufesa)(Υπόθεση T-785/16) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου Ufesa ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Φιλικός διακανονισμός — Μεταβίβαση του επίμαχου σήματος στην προσφεύγουσα — Κατάργηση της δίκης)

(2017/C 231/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BSH Electrodomeesticos España, SA (Huarte Pamplona, Ισπανία) (εκπρόσωπος: M. de Justo Bailey, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: DKSH International Ltd. (Ζυρίχη, Ελβετία) (εκπρόσωποι: C. Johannsen και J. Stock, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Ιουλίου 2016 (υπόθεση R 1691/2015-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της BSH Electrodomeesticos España και της DKSH International.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Η BSH Electrodomeesticos España, SA φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Η DKSH International Ltd. φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) EE C 6 της 9.1.2017.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 2017 — RW κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-170/17 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Θέση σε άδεια και συνταξιοδότηση — Ηλικία συνταξιοδοτήσεως — Άρθρο 42γ του ΚΥΚ — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — *Fumus boni juris* — Επείγον — Στάθμιση των συμφερόντων)

(2017/C 231/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτών: RW (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Berscheid και A.-C. Simon)

Αντικείμενο

Αίτηση βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ περί αναστολής εκτελέσεως της απόφασης της Επιτροπής της 2ας Μαρτίου 2017 με την οποία ο αιτών τίθεται σε άδεια προς το συμφέρον της υπηρεσίας και συνταξιοδοτείται αυτεπαγγέλτως από 1ης Ιουνίου 2017.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Αναστέλλει την εκτέλεση της απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 2ας Μαρτίου 2017 με την οποία ο RW τίθεται σε άδεια προς το συμφέρον της υπηρεσίας και συνταξιοδοτείται αυτεπαγγέλτως από 1ης Ιουνίου 2017.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2017 — Crédit Agricole και Crédit Agricole Corporate and Investment Bank κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-113/17)

(2017/C 231/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Crédit Agricole SA (Montrouge, Γαλλία), Crédit Agricole Corporate and Investment Bank (Montrouge) (εκπρόσωποι: J.-P. Tran Thiet, δικηγόρος, M. Powell, solicitor, J. Jourdan και J.-J. Lemonnier, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

Κυρίως:

- να ακυρώσει το άρθρο 1, στοιχείο α', και, συνακολούθως, το άρθρο 2, στοιχείο α', της προσβαλλομένης αποφάσεως·
- εν πάση περιπτώσει, να ακυρώσει το άρθρο 2, στοιχείο α', της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Επικουρικώς:

- να μειώσει ουσιωδώς το επιβληθέν στις προσφεύγουσες πρόστιμο, ασκώντας την πλήρη δικαιοδοσία που διαθέτει κατ' εφαρμογή του άρθρου 261 ΣΛΕΕ και του άρθρου 31 του κανονισμού 1/2003.

Επιπροσθέτως:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις του συμβούλου ακροάσεων της 2ας Οκτωβρίου 2014, της 4ης Μαρτίου 2015, της 27ης Μαρτίου 2015, της 29ης Ιουλίου 2015 και της 19ης Σεπτεμβρίου 2016 και, συνακολούθως, να ακυρώσει τα άρθρα 1, στοιχείο α', και 2, στοιχείο α', της προσβαλλομένης αποφάσεως·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή επιδιώκεται η μερική ακύρωση της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 7ης Δεκεμβρίου 2016, C(2016) 8530 τελικό, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, στην υπόθεση των παραγώγων επιτοκίου σε ευρώ (ΑΤ.39914 — EIRD) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), με την οποία επιβλήθηκε πρόστιμο ανερχόμενο σε 114 654 000 ευρώ στις προσφεύγουσες, και, επικουρικώς, η πολύ σημαντική μείωση του ύψους της κυρώσεως.

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν δέκα λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από προσβολή του δικαιώματος προσβάσεως σε ένδικη προστασία και από παραβίαση της αρχής της κατ' αντιπαράθεση εξετάσεως.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του καθήκοντος αμεροληψίας και από παράβλεψη του τεκμηρίου αθωότητας.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από το ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αποδεικνύει τη συμμετοχή των προσφευγουσών στις προβαλλόμενες πρακτικές που ενείχαν μη ορθούς χειρισμούς.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από το ότι η προσβαλλόμενη απόφαση χαρακτηρίζει εσφαλμένως τις περί ων ο λόγος πρακτικές ως περιορισμούς εκ του αντικειμένου τους.
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από την πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή ως εκ του ότι εκτίμησε ότι οι πρακτικές αυτές αποτελούσαν, στο σύνολό τους, ενιαία παράβαση.
6. Ο έκτος λόγος αντλείται από το ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν κατέδειξε επαρκώς κατά νόμον ότι οι προσφεύγουσες ήσαν εν γνώσει του συνολικού σχεδίου καθώς και δεν κατέδειξε ότι αυτές είχαν τη βούληση να λάβουν μέρος στο εν λόγω συνολικό σχέδιο.
7. Ο έβδομος λόγος αντλείται από την πλάνη περί το δίκαιο με την οποία βαρύνεται η προσβαλλόμενη απόφαση, καθότι η εν λόγω απόφαση χαρακτήρισε την προβαλλόμενη παράβαση των προσφευγουσών ως διαρκή, ενώ αυτή ήταν, το πολύ, μια επαναλαμβανόμενη παράβαση.

8. Ο όγδοος λόγος αντλείται από την πλάνη περί το δίκαιο με την οποία βαρύνεται η προσβαλλόμενη απόφαση, καθότι η εν λόγω απόφαση καταλόγισε στις προσφεύγουσες την ευθύνη για τις πρακτικές των διαπραγματευτών χρηματιστηρίου.
9. Ο ένατος λόγος αντλείται από το ότι η Επιτροπή επέβαλε πρόστιμο κατά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, της αρχής της χρηστής διοικήσεως, του καθήκοντός της για την παράδοση αιτιολογίας, των δικαιωμάτων άμυνας και της αρχής της αναλογικότητας.
10. Ο δέκατος λόγος αντλείται από το ότι το Γενικό Δικαστήριο θα πρέπει, κατά την άποψη των προσφευγουσών, να μειώσει το ποσό του προστίμου, ποσό το οποίο είναι δυσανάλογο σε σχέση με τη σοβαρότητα και τη διάρκεια των πρακτικών.

Αγωγή της 25ης Απριλίου 2017 — SC κατά Eulex Κοσσυφοπέδιο

(Υπόθεση T-242/17)

(2017/C 231/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: SC (εκπρόσωποι: L. Moro και A. Kunst, δικηγόροι)

Εναγόμενη: Eulex Κοσσυφοπέδιο

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η εναγόμενη παρέβη τις συμβατικές και εξωσυμβατικές υποχρεώσεις της έναντι της ενάγουσας,
- να διαπιστώσει ότι ο εσωτερικός διαγωνισμός του 2016 δεν ήταν νόμιμος και ότι, συνεπώς, παρανόμως δεν ανανεώθηκε η σύμβαση της ενάγουσας,
- να υποχρεώσει την εναγόμενη να καταβάλει στην ενάγουσα αποζημίωση για τη ζημία που αυτή υπέστη λόγω της παράνομης μη ανανεώσεως της συμβάσεώς της, ανερχόμενη στο ποσό των 19 μηνιαίων μικτών αποδοχών πλέον ημερησίων αποζημιώσεων και μισθολογικών αυξήσεων βάσει του ύψους των «αποδοχών του διεθνούς προσωπικού που έχει προσληφθεί με σύμβαση» και του «ενδεικτικού ύψους των επιδομάτων»,
- να επιδικάσει στην ενάγουσα χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη από τις μη νόμιμες ενέργειες και αποφάσεις της εναγομένης,
- να καταδικάσει την εναγόμενη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα προβάλλει τα εξής:

1. Πρώτον, παράβαση των σημείων 4 και 6 των τυποποιημένων διαδικασιών για την αναδιοργάνωση, που καθορίζουν τις αρχές, τον ρόλο και τα καθήκοντα του διευθυντή του γραφείου ανθρωπίνων πόρων, και των σημείων 5 (αρχές) και 7 (επιλογές), ειδικότερα δε των σημείων 7.1 (α) και (b), 7.2 (c), (f) και (k), και 7.3 (c), των τυποποιημένων διαδικασιών για την επιλογή του προσωπικού (συμβατικές παραβάσεις).
2. Δεύτερον, παράβαση των σημείων 7.2 (f) και 7.3 (c) των τυποποιημένων διαδικασιών για την επιλογή του προσωπικού και του άρθρου 3.2 του Κώδικα Δεοντολογίας της εναγομένης, παραβίαση των συμβατικών αρχών της δίκαιης κρίσεως και της καλής πίστεως (συμβατικές παραβάσεις) και προσβολή του δικαιώματος της ενάγουσας για χρηστή διοίκηση, δυνάμει του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) (εξωσυμβατική παράβαση).
3. Τρίτον, παραβίαση της αρχής της αμεροληψίας και προσβολή του δικαιώματος της ενάγουσας για χρηστή διοίκηση.
4. Τέταρτον, προσβολή του δικαιώματος της ενάγουσας για δίκαιες και πρόσφορες συνθήκες εργασίας (άρθρο 31 του Χάρτη), παράβαση του υπομήνυματος αποφάσεως της 26ης Ιανουαρίου 2011 (πρόταση για την εισαγωγή αξιολογήσεως των δεξιοτήτων οδηγήσεως) και των απαιτήσεων του διαγωνισμού του 2014, και προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως.

5. Πέμπτον, προσβολή του δικαιώματος για δίκαιες και πρόσφορες συνθήκες εργασίας (άρθρο 31 του Χάρτη).

Προσφυγή της 26ης Απριλίου 2017 — António Conde & Companhia κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-244/17)

(2017/C 231/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: António Conde & Companhia, SA (Gafanha de Nazaré, Πορτογαλία) (εκπρόσωπος: J. García-Gallardo Gil-Fournier, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρέλειψε να ενεργήσει δεόντως κατ' εφαρμογή του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1386/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τον καθορισμό των μέτρων διατήρησης και επιβολής της εφαρμογής που ισχύουν στη ζώνη διακανονισμού της Οργάνωσης Αλιείας Βορειοδυτικού Ατλαντικού (ΝΑΦΟ) (ΕΕ 2007, L 318, σ. 1), καθότι ζήτησε από την Πορτογαλία να της υποβάλει κατάλογο των φερόντων σημαία Πορτογαλίας σκαφών, τα οποία επιτρέπεται να αλιεύουν στη ζώνη διακανονισμού ΝΑΦΟ για την αλιευτική περίοδο 2017, ο οποίος να μην περιλαμβάνει το αλιευτικό σκάφος CALVÃO, πράγμα που είχε ως επακόλουθο ότι το ως άνω θεσμικό όργανο παρέλειψε να διαβιβάσει στη Γραμματεία της ΝΑΦΟ κατάλογο που να περιλαμβάνει το συγκεκριμένο σκάφος·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν μοναδικό λόγο, με τον οποίο διατείνεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1386/2007 του Συμβουλίου καθότι παρέλειψε, κατά μη σύννομο τρόπο, να διαβιβάσει κατάλογο σκαφών που να περιλαμβάνει το αλιευτικό σκάφος CALVÃO της προσφεύγουσας, για τους σκοπούς της εγκρίσεως του ότι τα εν λόγω σκάφη επιτρέπεται να αλιεύουν στη ζώνη διακανονισμού ΝΑΦΟ για την αλιευτική περίοδο 2017.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν έχει δικαίωμα να μετέχει στην κατάρτιση των καταλόγων των σκαφών τα οποία επιτρέπεται να αλιεύουν στην ως άνω ζώνη διακανονισμού, ζήτημα το οποίο εξακολουθεί να εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των κρατών μελών. Η προσφεύγουσα έχει ζητήσει από την Επιτροπή να απέχει πάσης αναμείξεως κατά την κατάρτιση του σχετικού καταλόγου και έχει καλέσει το εν λόγω θεσμικό όργανο να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του σχετικά με τη διαβίβαση του περιλαμβανόντος το αλιευτικό σκάφος της CALVÃO καταλόγου στη Γραμματεία της ΝΑΦΟ.

Προσφυγή της 28ης Απριλίου 2017 — Intermarché Casino Achats κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-254/17)

(2017/C 231/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Intermarché Casino Achats (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: Y. Utzschneider και J. Jourdan, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αποφανθεί ότι δεν έχει εν προκειμένω εφαρμογή, βάσει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, το άρθρο 20 του κανονισμού 1/2003·

- να ακυρώσει, βάσει των άρθρων 263 και 277 ΣΛΕΕ, την απόφαση C(2017) 1056 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 9ης Φεβρουαρίου 2017·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Πρώτος λόγος ο οποίος αντλείται από τον παράνομο χαρακτήρα της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 9ης Φεβρουαρίου 2017, με την οποία διατάσσει την προσφεύγουσα να υποβληθεί σε έλεγχο βάσει του άρθρου 20, παράγραφοι 1 και 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1) (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση). Κατά την προσφεύγουσα, η προσβαλλομένη απόφαση δεν είναι σύνομη, καθόσον στηρίζεται σε διατάξεις αντίθετες προς τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και προς την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (στο εξής: ΕΣΔΑ). Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι:
 - το άρθρο 20 του κανονισμού 1/2003 προσβάλλει το δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής το οποίο κατοχυρώνεται από το άρθρο 47 του Χάρτη και το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, καθόσον δεν προβλέπει αποτελεσματικά μέσα παροχής ενδίκου προστασίας κατά του τρόπου διεξαγωγής των ελέγχων από την Επιτροπή·
 - το άρθρο 20 του κανονισμού 1/2003 παραβιάζει επίσης την αρχή της ισότητας των όπλων η οποία κατοχυρώνεται από το άρθρο 47 του Χάρτη και το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, καθόσον δεν προβλέπει την πρόσβαση στα έγγραφα στα οποία βασίζεται η απόφαση της Επιτροπής περί της διενέργειας ελέγχου ούτε την κοινοποίηση των εν λόγω εγγράφων.
2. Δεύτερος λόγος ο οποίος αντλείται από ελλιπή αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον η εν λόγω απόφαση είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη αντιθέτως προς τις απαιτήσεις του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλομένη απόφαση σε κανένα σημείο της δεν διευκρινίζει με ποιον τρόπο ενδεχόμενη παράβαση αφορά την προσφεύγουσα ούτε αναφέρει ακριβώς την κρίσιμη χρονική περίοδο κατά τη διάρκεια της οποίας υφίστανται υποψίες για παραβιάσεις του δικαίου του ανταγωνισμού. Η παράβαση αυτή της υποχρέωσης αιτιολογήσεως προκαλεί ακόμη μεγαλύτερη βλάβη, στο μέτρο που η προσβαλλομένη απόφαση δεν περιέχει τα έγγραφα στα οποία στηρίζεται.
3. Τρίτος λόγος ο οποίος αντλείται από τον παράνομο χαρακτήρα της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον η εν λόγω απόφαση εκδόθηκε από την Επιτροπή χωρίς η τελευταία να διαθέτει επαρκώς σοβαρές ενδείξεις από τις οποίες είναι σε θέση να υποπτευθεί παραβίαση του δικαίου του ανταγωνισμού και να δικαιολογήσει, ως εκ τούτου, τη διενέργεια ελέγχου στις εγκαταστάσεις της προσφεύγουσας.
4. Τέταρτος λόγος ο οποίος αντλείται από τον παράνομο χαρακτήρα της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον η εν λόγω απόφαση προσβάλλει το θεμελιώδες δικαίωμα του απαραβίαστου της κατοικίας το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 7 του Χάρτη και το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ, λόγω του δυσανάλογου χαρακτήρα του διαταχθέντος με αυτή μέτρου ελέγχου και της ελλείψεως επαρκούς εγγυήσεως κατά των καταχρήσεων.

Προσφυγή της 28ης Απριλίου 2017 — Les Mousquetaires και ITM Entreprises κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-255/17)

(2017/C 231/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Les Mousquetaires (Παρίσι, Γαλλία), ITM Entreprises (Παρίσι) (εκπρόσωποι: N. Jalabert-Doury, B. Chemama και K. Mebarek, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να λάβει μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας κατά τρόπον ώστε να απευθύνει διαταγή στην Επιτροπή περί παροχής διευκρινίσεων σχετικά με τα τεκμήρια και περί προσκομίσεως των στοιχείων που αυτή διέθετε προς δικαιολόγηση του αντικειμένου και του σκοπού των αποφάσεων AT.40466 — Tute 1 και AT.40467 — Tute 2·

- να κάνει δεκτή την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003 καθόσον η διάταξη αυτή δεν παρέχει αποτελεσματικό μέσο ένδικης προστασίας σχετικώς με τους όρους εκτέλεσως των αποφάσεων περί διενέργειας ελέγχου σύμφωνα με τα άρθρα 6, παράγραφος 1, 8 και 13 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου (στο εξής: ΕΣΔΑ) και σύμφωνα με τα άρθρα 7 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).
- να ακυρώσει τις αποφάσεις AT.40466 — Tute 1 και AT.40467 — Tute 2 της 21ης Φεβρουαρίου 2017 με τις οποίες απευθύνθηκε διαταγή στην Les Mousquetaires S.A.S., καθώς και σε όλες τις θυγατρικές εταιρίες της να υποβληθούν σε έλεγχο, δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002.
- όλως επικουρικώς, να ακυρώσει τις αποφάσεις AT.40466 — Tute 1 και AT.40467 — Tute 2 που εκδόθηκαν, με όμοιο περιεχόμενο, έναντι της ITM Entreprises S.A.S. στις 9 Φεβρουαρίου 2017 και οι οποίες δεν κοινοποιήθηκαν στους αποδέκτες τους.
- να ακυρώσει τη ληφθείσα από την Επιτροπή απόφαση να προβεί, αφενός, σε κατάσχεση και σε αντιγραφή των δεδομένων που περιέχονταν σε μέσα επικοινωνίας και αποθηκεύσεως τα οποία περιελάμβαναν δεδομένα σχετικά με την ιδιωτική ζωή των χρηστών και, αφετέρου, να απορρίψει το αίτημα που είχαν υποβάλει οι προσφεύγουσες να επιστραφούν στην κατοχή τους τα σχετικά δεδομένα.
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν έξι λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων, του δικαιώματος στο απαραβίαστο της κατοικίας και του δικαιώματος σε αποτελεσματική δικαστική προστασία λόγω ανυπαρξίας αποτελεσματικού ένδικου βοηθήματος όσον αφορά τους όρους εκτέλεσως των αποφάσεων περί διενέργειας ελέγχου.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003 και από προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων, με το σκεπτικό ότι οι αποφάσεις περί διενέργειας ελέγχου εμπεριέχουν ανεπαρκή αιτιολογία και, ως εκ τούτου, στερήσαν από τις προσφεύγουσες μια θεμελιώδη εγγύηση που είναι επιβεβλημένη στο πλαίσιο αυτό. Ειδικότερα, οι εν λόγω αποφάσεις δεν οριοθετούν επαρκώς το αντικείμενο και τον σκοπό των ελέγχων και δεν παρέχουν διευκρινίσεις σχετικά με τα τεκμήρια και τα στοιχεία που συνέλεξε η Επιτροπή.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 20, παράγραφοι 3 και 4, και 21 του κανονισμού 1/2003 και από προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων, με το σκεπτικό ότι οι προσφεύγουσες στερήθηκαν, επίσης, και άλλων θεμελιωδών εγγυήσεων. Ειδικότερα, οι αποφάσεις περί διενέργειας ελέγχου είχαν απεριόριστη διάρκεια, μπορούσαν να υλοποιηθούν ελλείψει πραγματικής κοινοποιήσεως και χωρίς να τηρούνται το δικαίωμα σε νομική βοήθεια, το δικαίωμα στην τήρηση σιωπής και το δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής των προσφευγουσών και δεν παρείχαν τη δυνατότητα αποτελεσματικής διατυπώσεως αντιρρήσεων εκ μέρους των προσφευγουσών, λαμβανομένης υπόψη της διαρκούς υπενθυμίσεως των κυρώσεων σε περίπτωση παρακωλύσεως του ελέγχου.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας σε σχέση με τον τρόπο κατά τον οποίο η Επιτροπή αποφάσισε σχετικά με τη σκοπιμότητα, τη διάρκεια και το εύρος των ελέγχων.
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων, η οποία διαπράχθηκε μέσω της λήψεως της αποφάσεως περί αρνήσεως διασφάλισης μιας προσηκουσας προστασίας για ορισμένα έγγραφα που περιέχουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ως προς τα οποία οι προσφεύγουσες είχαν ζητήσει να απολαύουν τα εν λόγω έγγραφα μιας προστασίας δυνάμει του δικαίου της Ένωσης.
6. Με τον έκτο λόγο ζητείται, επικουρικώς, η ακύρωση των αποφάσεων περί διενέργειας ελέγχου που έφεραν ως ημερομηνία την 9η Φεβρουαρίου 2017, βάσει των ιδίων λόγων.

Αγωγή της 8ης Μαΐου 2017 — Κοινή επιχείρηση Clean Sky 2 κατά Revoin d Industriale

(Υπόθεση T-268/17)

(2017/C 231/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Κοινή επιχείρηση Clean Sky 2 (εκπρόσωποι: B. Mastantuono και M. Velardo, δικηγόρος)

Εναγομένη: Revoind Industriale Srl (Oricola, Ιταλία)

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει την εναγομένη να της καταβάλει 101 370,94 ευρώ για την υπ' αριθ. 632462 συμφωνία επιχορηγήσεως για εταιρους, «EASIER-Experimental Acoustic Subsonic wind tunnel Investigation of the advanced geared turbofan Regional aircraft integrating HLD innovative low-noise design», πλέον του ποσού των 524,91 ευρώ για τόκους υπερημερίας υπολογισθέντες με επιτόκιο 3,5 % για το διάστημα μεταξύ 7ης Φεβρουαρίου 2017 και 1ης Απριλίου 2017·
- να υποχρεώσει την εναγομένη να καταβάλει 9,72 ευρώ ημερησίως ως τόκο από τις 2 Απριλίου 2017 μέχρι την ημέρα πλήρους αποπληρωμής της οφειλής· και
- να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής η ενάγουσα προβάλλει τους εξής ισχυρισμούς.

Η ενάγουσα υποστηρίζει ότι η εναγομένη αθέτησε τις συμβατικές της υποχρεώσεις παραλείποντας να υλοποιήσει το έργο EASIER και παραλείποντας να της παράσχει τις σχετικές αναφορές και τα παραδοτέα, σύμφωνα με το άρθρο II.2, Παράρτημα II της συμφωνίας επιχορηγήσεως.

Επίσης, η εναγομένη παρέλειψε να υλοποιήσει τις εργασίες που όφειλε να πραγματοποιήσει, όπως αυτές περιγράφονται στο Παράρτημα I και ως εκ τούτου αθέτησε τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο II.3 στοιχεία α', ε' και η' του παραρτήματος II της συμφωνίας επιχορηγήσεως.

Κατόπιν τούτου, η ενάγουσα κατήγγειλε τη συμφωνία επιχορηγήσεως, βάσει του άρθρου II.38 παράρτημα II της συμφωνίας επιχορηγήσεως και εξέδωσε χρεωστικό σημείωμα για την προχρηματοδότηση ύψους 101 370,94 ευρώ που είχε ήδη καταβληθεί από τον συντονιστή στην εναγομένη κατ' εφαρμογήν των διατάξεων της συμφωνίας επιχορηγήσεως. Η προχρηματοδότηση παραμένει περιουσία της ενάγουσας μέχρι την τελική πληρωμή.

Τα πραγματικά περιστατικά που θεμελιώνουν τις υποχρεώσεις της Revoind Industriale S.r.l., ως δικαιούχου της συμφωνίας επιχορηγήσεως, δεν αμφισβητούνται στην παρούσα υπόθεση και οι αντιρρήσεις που προβάλλει η εναγομένη είναι γενικής φύσεως, ελλιπείς και στερούνται τεκμηριώσεως, με αποτέλεσμα να είναι πλήρως αβάσιμες.

Κατά συνέπεια, η ενάγουσα δικαιούται να ζητεί την ανάκτηση και την αποπληρωμή του ποσού που καταβλήθηκε στην εναγομένη ως προχρηματοδότηση, προσαυξημένου με τον οφειλόμενο τόκο.

Αγωγή της 8ης Μαΐου 2017 — Κοινή επιχείρηση Clean Sky 2 κατά Revoind Industriale

(Υπόθεση T-269/17)

(2017/C 231/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Κοινή επιχείρηση Clean Sky 2 (εκπρόσωποι: B. Mastantuono και M. Velardo, δικηγόρος)

Εναγομένη: Revoind Industriale Srl (Oricola, Italy)

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει την εναγομένη να της καταβάλει 433 485,93 ευρώ για την υπ' αριθ. 325954 συμφωνία επιχορηγήσεως για εταιρους, «ESICAPIA-Experimental Subsonic Investigation of a Complete Aircraft Propulsion system Installation and Architecture power plant optimization», πλέον του ποσού των 2 244,63 ευρώ για τόκους υπερημερίας υπολογισθέντες με επιτόκιο 3,5 % για το διάστημα μεταξύ 7ης Φεβρουαρίου 2017 και 1ης Απριλίου 2017·
- να υποχρεώσει την εναγομένη να καταβάλει 41,57 ευρώ ημερησίως ως τόκο από τις 2 Απριλίου 2017 μέχρι την ημέρα πλήρους αποπληρωμής της οφειλής· και

— να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής η ενάγουσα προβάλλει τους εξής ισχυρισμούς.

Η ενάγουσα υποστηρίζει ότι η εναγομένη αθέτησε τις συμβατικές της υποχρεώσεις παραλείποντας να υλοποιήσει το έργο ESICAPIA και παραλείποντας να της παράσχει τις σχετικές αναφορές και τα παραδοτέα, σύμφωνα με το άρθρο II.2, Παράρτημα II της συμφωνίας επιχορηγήσεως.

Επίσης, η εναγομένη παρέλειψε να υλοποιήσει τις εργασίες που όφειλε να πραγματοποιήσει, όπως αυτές περιγράφονται στο Παράρτημα I και ως εκ τούτου αθέτησε τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο II.3 στοιχεία α', ε' και η' του παραρτήματος II της συμφωνίας επιχορηγήσεως.

Κατόπιν τούτου, η ενάγουσα κατήγγειλε τη συμφωνία επιχορηγήσεως, βάσει του άρθρου II.38 παράρτημα II της συμφωνίας επιχορηγήσεως και εξέδωσε χρεωστικό σημείωμα για την προχρηματοδότηση ύψους 433 485,93 ευρώ που είχε ήδη καταβληθεί από τον συντονιστή στην εναγομένη κατ' εφαρμογή των διατάξεων της συμφωνίας επιχορηγήσεως. Η προχρηματοδότηση παραμένει περιουσία της ενάγουσας μέχρι την τελική πληρωμή.

Τα πραγματικά περιστατικά που θεμελιώνουν τις υποχρεώσεις της Revoind Industriale S.r.l., ως δικαιούχου της συμφωνίας επιχορηγήσεως, δεν αμφισβητούνται στην παρούσα υπόθεση και οι αντιρρήσεις που προβάλλει η εναγομένη είναι γενικής φύσεως, ελλειπείς και στερούνται τεκμηριώσεως, με αποτέλεσμα να είναι πλήρως αβάσιμες.

Κατά συνέπεια, η ενάγουσα δικαιούται να ζητεί την ανάκτηση και την αποπληρωμή του ποσού που καταβλήθηκε στην εναγομένη ως προχρηματοδότηση, προσαυξημένου με τον οφειλόμενο τόκο.

Αγωγή της 8ης Μαΐου 2017 — Κοινή επιχείρηση Clean Sky 2 κατά Revoind Industriale

(Υπόθεση T-270/17)

(2017/C 231/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Κοινή επιχείρηση Clean Sky 2 (εκπρόσωποι: B. Mastantuono και M. Velardo, δικηγόρος)

Εναγομένη: Revoind Industriale Srl (Oricola, Ιταλία)

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει την εναγομένη να της καταβάλει 625 793,42 ευρώ για την υπ' αριθ. 620108 συμφωνία επιχορηγήσεως για εταιρους, «LOSITA-LOW Subsonic Investigation of a large complete Turboprop Aircraft», πλέον του ποσού των 3 240,41 ευρώ για τόκους υπερημερίας υπολογισθέντες με επιτόκιο 3,5 % για το διάστημα μεταξύ 7ης Φεβρουαρίου 2017 και 1ης Απριλίου 2017·
- να υποχρεώσει την εναγομένη να καταβάλει 60,01 ευρώ ημερησίως ως τόκο από τις 2 Απριλίου 2017 μέχρι την ημέρα πλήρους αποπληρωμής της οφειλής· και
- να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής η ενάγουσα προβάλλει τους ακόλουθους ισχυρισμούς.

Η ενάγουσα υποστηρίζει ότι η εναγομένη αθέτησε τις συμβατικές της υποχρεώσεις παραλείποντας να υλοποιήσει το έργο LOSITA και παραλείποντας να της παράσχει τις σχετικές αναφορές και τα παραδοτέα, σύμφωνα με το άρθρο II.2, Παράρτημα II της συμφωνίας επιχορηγήσεως.

Επίσης, η εναγομένη παρέλειψε να υλοποιήσει τις εργασίες που όφειλε να πραγματοποιήσει, όπως αυτές περιγράφονται στο Παράρτημα I και ως εκ τούτου αθέτησε τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο II.3 στοιχεία α', ε' και η' του παραρτήματος II της συμφωνίας επιχορηγήσεως.

Κατόπιν τούτου, η ενάγουσα κατήγγειλε τη συμφωνία επιχορηγήσεως, βάσει του άρθρου II.38 παράρτημα II της συμφωνίας επιχορηγήσεως και εξέδωσε χρεωστικό σημείωμα για την προχρηματοδότηση ύψους 625 793,42 ευρώ που είχε ήδη καταβληθεί από τον συντονιστή στην εναγομένη κατ' εφαρμογήν των διατάξεων της συμφωνίας επιχορηγήσεως. Η προχρηματοδότηση παραμένει περιουσία της ενάγουσας μέχρι την τελική πληρωμή.

Τα πραγματικά περιστατικά που θεμελιώνουν τις υποχρεώσεις της Revoind Industriale S.r.l., ως δικαιούχου της συμφωνίας επιχορηγήσεως, δεν αμφισβητούνται στην παρούσα υπόθεση και οι αντιρρήσεις που προβάλλει η εναγομένη είναι γενικής φύσεως, ελλείψεις και στερούνται τεκμηριώσεως, με αποτέλεσμα να είναι πλήρως αβάσιμες.

Κατά συνέπεια, η ενάγουσα δικαιούται να ζητεί την ανάκτηση και την αποπληρωμή του ποσού που καταβλήθηκε στην εναγομένη ως προχρηματοδότηση, προσανυξημένου με τον οφειλόμενο τόκο.

Αγωγή της 8ης Μαΐου 2017 — Κοινή επιχείρηση Clean Sky 2 κατά Revoind Industriale

(Υπόθεση T-271/17)

(2017/C 231/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Κοινή επιχείρηση Clean Sky 2 (εκπρόσωποι: B. Mastantuono και M. Velardo, δικηγόρος)

Εναγομένη: Revoind Industriale Srl (Oricola, Ιταλία)

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει την εναγομένη να της καταβάλει 189 128,26 ευρώ για την υπ' αριθ. 632456 συμφωνία επιχορηγήσεως για εταιρούς, «WITTINESS-WindTunnel Tests on an Innovative regional A/C for Noise assessment», πλέον του ποσού των 979,32 ευρώ για τόκους υπερημερίας υπολογισθέντες με επιτόκιο 3,5 % για το διάστημα μεταξύ 7ης Φεβρουαρίου 2017 και 1ης Απριλίου 2017·
- να υποχρεώσει την εναγομένη να καταβάλει 18,14 ευρώ ημερησίως ως τόκο από τις 2 Απριλίου 2017 μέχρι την ημέρα πλήρους αποπληρωμής της οφειλής· και
- να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής η ενάγουσα προβάλλει τους εξής ισχυρισμούς.

Η ενάγουσα υποστηρίζει ότι η εναγομένη αθέτησε τις συμβατικές της υποχρεώσεις παραλείποντας να υλοποιήσει το έργο WITTINESS και παραλείποντας να της παράσχει τις σχετικές αναφορές και τα παραδοτέα, σύμφωνα με το άρθρο II.2, Παράρτημα II της συμφωνίας επιχορηγήσεως.

Επίσης, η εναγομένη παρέλειψε να υλοποιήσει τις εργασίες που όφειλε να πραγματοποιήσει, όπως αυτές περιγράφονται στο Παράρτημα I και ως εκ τούτου αθέτησε τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο II.3 στοιχεία α', ε' και η' του παραρτήματος II της συμφωνίας επιχορηγήσεως.

Κατόπιν τούτου, η ενάγουσα κατήγγειλε τη συμφωνία επιχορηγήσεως, βάσει του άρθρου II.38 παράρτημα II της συμφωνίας επιχορηγήσεως και εξέδωσε χρεωστικό σημείωμα για την προχρηματοδότηση ύψους 189 128,26 ευρώ που είχε ήδη καταβληθεί από τον συντονιστή στην εναγομένη κατ' εφαρμογήν των διατάξεων της συμφωνίας επιχορηγήσεως. Η προχρηματοδότηση παραμένει περιουσία της αιτούσας μέχρι την τελική πληρωμή.

Τα πραγματικά περιστατικά που θεμελιώνουν τις υποχρεώσεις της Revoind Industriale S.r.l., ως δικαιούχου της συμφωνίας επιχορηγήσεως, δεν αμφισβητούνται στην παρούσα υπόθεση και οι αντιρρήσεις που προβάλλει η εναγομένη είναι γενικής φύσεως, ελλείψεις και στερούνται τεκμηριώσεως, με αποτέλεσμα να είναι πλήρως αβάσιμες.

Κατά συνέπεια, η ενάγουσα δικαιούται να ζητεί την ανάκτηση και την αποπληρωμή του ποσού που καταβλήθηκε στην εναγομένη ως προχρηματοδότηση, προσανυξημένου με τον οφειλόμενο τόκο

Προσφυγή της 5ης Μαΐου 2017 — Webgarden κατά EUIPO (Dating Bracelet)**(Υπόθεση T-272/17)**

(2017/C 231/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Webgarden Szolgátató és Kereskedelmi Kft. (Βουδαπέστη, Ουγγαρία) (εκπρόσωπος: G. Jambrik, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα: Σχέδιο ή υπόδειγμα της Ένωσης «Dating Bracelet» — Υπ' αριθ. 14450019 αίτηση καταχώρισης

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 1ης Μαρτίου 2017 (υπόθεση R 658/2016-5)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 4 του κανονισμού 207/2009.
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009.
- Παράβαση του άρθρου 20 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Παράβαση του άρθρου 21, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2017 — SH κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-283/17)**

(2017/C 231/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: SH (εκπρόσωπος: N. de Montigny, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη,
- κατά συνέπεια,
- να διαπιστώσει το μη σύννομο του άρθρου 2, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ·

- να ακυρώσει την απόφαση της 13ης Ιουλίου 2016 του Γραφείου Διαχείρισης και Εκκαθάρισης των Ατομικών Δικαιωμάτων και, καθόσον απαιτείται, την απόφαση περί ρητής απορρίψεως της από 3 Φεβρουαρίου 2017 διοικητικής ενστάσεως·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από ένσταση ελλείψεως νομιμότητας, προβληθείσα κατά της αποφάσεως της 13ης Ιουλίου 2016, καθόσον η απόφαση αυτή βασίζεται στην εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ, το οποίο παραβιάζει την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγενείας ή/και λόγω γεννήσεως, την αρχή της ισότητας, το δικαίωμα σε εκπαίδευση, την προστασία των συμφερόντων των τέκνων, την αρχή της αναλογικότητας και της νομιμότητας κάθε παρεκκλίσεως από τα δικαιώματα που κατοχυρώνονται στον Χάρτη.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο και από παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, καθόσον η απόφαση της 13ης Ιουλίου 2016 στηρίζεται σε μη σύμφωνη διάταξη του ΚΥΚ.

Προσφυγή-αγωγή της 12ης Μαΐου 2017 — Le Pen κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-284/17)

(2017/C 231/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Γαλλία) (εκπρόσωπος: M. Ceccaldi, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 2ας Μαρτίου 2017 επί της αιτήσεως άρσεως της ασυλίας της M. Le Pen, αριθ. 2016/2295 (IMM)·
- να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να καταβάλει στη M. Le Pen ποσό 35 000 ευρώ σε ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που αυτή υπέστη·
- να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να καταβάλει στη M. Le Pen ποσό 5 000 ευρώ σε απόδοση των δυναμένων να ζητηθούν εξόδων·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 8 του πρωτοκόλλου αριθ. 7 περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: πρωτόκολλο). Ο λόγος αυτός διαιρείται σε τέσσερα σκέλη.
 - Το πρώτο σκέλος αντλείται από το εύρος της προβλεπομένης στο άρθρο 8 του πρωτοκόλλου ασυλίας.
 - Το δεύτερο σκέλος αντλείται από τον σκοπό της προβλεπομένης στο άρθρο 8 του πρωτοκόλλου ασυλίας.
 - Το τρίτο σκέλος αντλείται από την εκ μέρους του Κοινοβουλίου κατά παράδοση διασφάλιση της ασυλίας που προβλέπεται στο άρθρο 8 του πρωτοκόλλου.
 - Το τέταρτο σκέλος αντλείται από προσβολή της ασυλίας της M. Le Pen που προβλέπεται στο άρθρο 8 του πρωτοκόλλου.

2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 9 του πρωτοκόλλου. Ο λόγος αυτός διαιρείται σε τρία σκέλη.
 - Το πρώτο σκέλος αντλείται από τον σκοπό του άρθρου 9 του πρωτοκόλλου.
 - Το δεύτερο σκέλος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όσον αφορά την άρση της ασυλίας της M. Le Pen.
 - Το τρίτο σκέλος αντλείται από το ότι η απόφαση περί άρσεως της ασυλίας αντιβαίνει, κατά την προσφεύγουσα-ενάγουσα, στην ανεξαρτησία της M. Le Pen και σε εκείνη του θεσμικού οργάνου.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της χρηστής διοικήσεως. Ο λόγος αυτός διαιρείται σε δύο σκέλη.
 - Το πρώτο σκέλος αντλείται από διαφορετική μεταχείριση της περιπτώσεως της M. Le Pen σε σχέση με άλλες παρεμφερείς περιπτώσεις και από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.
 - Το δεύτερο σκέλος αντλείται από το ότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά πρόδηλη περίπτωση *fumus persecutionis* και παραβιάζει την αρχή της χρηστής διοικήσεως.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.

Προσφυγή της 12ης Μαΐου 2017 — Yanukovych κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-285/17)

(2017/C 231/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Viktor Fedorovych Yanukovych (Κίεβο, Ουκρανία) (εκπρόσωπος: T. Beazley, QC)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2017/381 του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 2017, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2017, L 58, σ. 34), καθόσον έχει εφαρμογή στην περίπτωση του προσφεύγοντος·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/374 του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 2017, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2017, L 58, σ. 1), καθόσον έχει εφαρμογή στην περίπτωση του προσφεύγοντος·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει επτά λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από το ότι το Συμβούλιο δεν είχε στη διάθεσή του προσηκουσα νομική βάση για την έκδοση των προσβαλλομένων πράξεων.
 - Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν πληροί τις προϋποθέσεις προκειμένου το Συμβούλιο να στηριχθεί στο άρθρο 29 ΣΕΕ.
 - Δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις ώστε να χωρεί επίκληση του άρθρου 215 ΣΛΕΕ δεδομένου ότι δεν υπήρχε έγκυρη απόφαση βάσει του τίτλου V, Κεφάλαιο 2, ΣΕΕ.
 - Δεν υφίσταται επαρκής σύνδεσμος ώστε να χωρεί επίκληση του άρθρου 215 ΣΛΕΕ κατά του προσφεύγοντος.

2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από κατάχρηση εξουσίας στην οποία υπέπεσε το Συμβούλιο.
 - Ο πραγματικός σκοπός του Συμβουλίου, όσον αφορά την εφαρμογή των προσβαλλομένων πράξεων, συνίστατο, κατ' ουσίαν, στο να αποσπάσει την εύνοια του παρόντος ουκρανικού καθεστώτος (προκειμένου η Ουκρανία να αναπτύξει στενότερες σχέσεις με την Ένωση) και δεν αντιστοιχεί στους σκοπούς ή στις αιτιολογίες που παρατίθενται στις προσβαλλόμενες πράξεις.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από το ότι το Συμβούλιο δεν τήρησε την υποχρέωσή του αιτιολογήσεως.
 - Οι «λόγοι» που προκρίθηκαν στις προσβαλλόμενες πράξεις προκειμένου να περιληφθεί ο προσφεύγων στον κατάλογο των προσώπων σε βάρος των οποίων ισχύουν περιοριστικά μέτρα (εκτός του ότι είναι εσφαλμένοι) είναι αμιγώς τυπικοί, ακατάλληλοι και εξειδικεύονται κατά τρόπο μη προσηκόντα.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από το ότι ο προσφεύγων δεν πληρούσε τα απαιτούμενα κριτήρια προκειμένου να περιληφθεί στον κατάλογο κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα.
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από το ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καταχωρίζοντας το όνομα του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων σε βάρος των οποίων ισχύουν τα επίμαχα μέτρα. Περιλαμβάνοντας εκ νέου τον προσφεύγοντα, παρά την προφανή έλλειψη σχέσεως μεταξύ των προβληθέντων «λόγων» και των εφαρμοστέων κριτηρίων, το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη.
6. Ο έκτος λόγος αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του προσφεύγοντος και από το ότι αυτός στερήθηκε αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας. Μεταξύ άλλων, το Συμβούλιο δεν επικοινωνήσε προσηκόντως με τον προσφεύγοντα ώστε αυτός να υποβάλει τις παρατηρήσεις του πριν περιληφθεί εκ νέου στον κατάλογο, ο δε προσφεύγων δεν είχε κατά προσηκόντα και δίκαιο τρόπο τη δυνατότητα να διορθώσει σφάλματα ή να προβάλει στοιχεία σχετικά με την προσωπική κατάσταση του.
7. Ο έβδομος λόγος αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας του προσφεύγοντος κατά το άρθρο 17, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον, μεταξύ άλλων, τα περιοριστικά μέτρα συνιστούν αδικαιολόγητο και δυσανάλογο περιορισμό των δικαιωμάτων αυτών.

Προσφυγή της 12ης Μαΐου 2017 — Yanukovych κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-286/17)

(2017/C 231/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Ντονιέτσκ, Ουκρανία) (εκπρόσωπος: T. Beazley, QC)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2017/381 του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 2017, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2017, L 58, σ. 34), καθόσον έχει εφαρμογή στην περίπτωση του προσφεύγοντος·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/374 του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 2017, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2017, L 58, σ. 1), καθόσον έχει εφαρμογή στην περίπτωση του προσφεύγοντος·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει επτά λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από το ότι το Συμβούλιο δεν είχε στη διάθεσή του προσηκόντα νομική βάση για την έκδοση των προσβαλλομένων πράξεων.
 - Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν πληροί τις προϋποθέσεις προκειμένου το Συμβούλιο να στηριχθεί στο άρθρο 29 ΣΕΕ.

- Δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις ώστε να χωρεί επίκληση του άρθρου 215 ΣΛΕΕ δεδομένου ότι δεν υπήρχε έγκυρη απόφαση βάσει του τίτλου V, Κεφάλαιο 2, ΣΕΕ.
 - Δεν υφίσταται επαρκής σύνδεσμος ώστε να χωρεί επίκληση του άρθρου 215 ΣΛΕΕ κατά του προσφεύγοντος.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από κατάχρηση εξουσίας στην οποία υπέπεσε το Συμβούλιο.
- Ο πραγματικός σκοπός του Συμβουλίου, όσον αφορά την εφαρμογή των προσβαλλομένων πράξεων, συνίστατο, κατ' ουσίαν, στο να αποσπάσει την εύνοια του παρόντος ουκρανικού καθεστώτος (προκειμένου η Ουκρανία να αναπτύξει στενότερες σχέσεις με την Ένωση) και δεν αντιστοιχεί στους σκοπούς ή στις αιτιολογίες που παρατίθενται στις προσβαλλόμενες πράξεις.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από το ότι το Συμβούλιο δεν τήρησε την υποχρέωσή του αιτιολογήσεως.
- Οι «λόγοι» που προκρίθηκαν στις προσβαλλόμενες πράξεις προκειμένου να περιληφθεί ο προσφεύγων στον κατάλογο των προσώπων σε βάρος των οποίων ισχύουν περιοριστικά μέτρα (εκτός του ότι είναι εσφαλμένοι) είναι αμιγώς τυπικοί, ακατάλληλοι και εξειδικεύονται κατά τρόπο μη προσήκοντα.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από το ότι ο προσφεύγων δεν πληρούσε τα απαιτούμενα κριτήρια προκειμένου να περιληφθεί στον κατάλογο κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα.
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από το ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καταχωρίζοντας το όνομα του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων σε βάρος των οποίων ισχύουν τα επίμαχα μέτρα. Περιλαμβάνοντας εκ νέου τον προσφεύγοντα, παρά την προφανή έλλειψη σχέσεως μεταξύ των προβληθέντων «λόγων» και των εφαρμοστέων κριτηρίων, το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη.
6. Ο έκτος λόγος αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του προσφεύγοντος και από το ότι αυτός στερήθηκε αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας. Μεταξύ άλλων, το Συμβούλιο δεν επικοινωνήσε προσηκόντως με τον προσφεύγοντα ώστε αυτός να υποβάλει τις παρατηρήσεις του πριν περιληφθεί εκ νέου στον κατάλογο, ο δε προσφεύγων δεν είχε κατά προσήκοντα και δίκαιο τρόπο τη δυνατότητα να διορθώσει σφάλματα ή να προβάλει στοιχεία σχετικά με την προσωπική κατάστασή του.
7. Ο έβδομος λόγος αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας του προσφεύγοντος κατά το άρθρο 17, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον, μεταξύ άλλων, τα περιοριστικά μέτρα συνιστούν αδικαιολόγητο και δυσανάλογο περιορισμό των δικαιωμάτων αυτών.

Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2017 — Sky κατά EUIPO — Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER)

(Υπόθεση T-288/17)

(2017/C 231/48)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sky plc (Isleworth, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: J. Barry, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Parrot Drones (Παρίσι, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «Parrot SKYCONTROLLER» — Υπ' αριθμ. 13 107 842 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Μαρτίου 2017 στην υπόθεση R 457/2016-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας και στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 16ης Μαΐου 2017 — Stavyskyi κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-290/17)****(2017/C 231/49)***Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική***Διάδικοι**

Προσφεύγων: Edward Stavyskyi (Βέλγιο) (εκπρόσωποι: J. Grayston, Solicitor, P. Gjørtler, G. Pandey και D. Rovetta, lawyers)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2017/381 του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 2017, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ L 58, σ. 34), και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/374 του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 2017, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ L 58, σ. 1), στο μέτρο που οι εν λόγω πράξεις περιλαμβάνουν τον προσφεύγοντα στον κατάλογο των προσώπων και οντοτήτων επί των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζει ότι οι διατάξεις περί καταχώρισεως στον σχετικό κατάλογο παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον επιτρέπουν την καταχώριση ενός προσώπου για τον λόγο και μόνον ότι έχει κινηθεί εις βάρος του ποινική διαδικασία και ότι, συνεπώς, οι προσβαλλόμενες πράξεις στηρίζονται σε μη νόμιμη νομική βάση.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλει ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον δεν είχε στη διάθεσή του επαρκή πραγματικά στοιχεία για την καταχώριση του προσφεύγοντος στον οικείο κατάλογο λόγω της κινήσεως εις βάρος του ποινικής διαδικασίας από τις ουκρανικές αρχές για κατάχρηση κεφαλαίων και περιουσιακών στοιχείων του δημοσίου.
3. Ο τρίτος λόγος στηρίζεται σε ανεπαρκή αιτιολογία, διότι το Συμβούλιο αιτιολόγησε τις προσβαλλόμενες πράξεις ανεπαρκώς και με στερεότυπο τρόπο, αντιγράφοντας απλώς το κείμενο των διατάξεων περί καταχώρισεως στον οικείο κατάλογο.
4. Με τον τέταρτο λόγο ο προσφεύγων προβάλλει εσφαλμένη νομική βάση, διότι τα μέτρα που έλαβε το Συμβούλιο δεν συνιστούν, σε σχέση με αυτόν, μέτρα εξωτερικής πολιτικής, αλλά μέτρα διεθνούς συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, τα οποία συνεπώς ελήφθησαν σε εσφαλμένη νομική βάση.

Προσφυγή της 16ης Μαΐου 2017 — Transdev κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-291/17)**

(2017/C 231/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Transdev (Issy-les-Moulineaux, Γαλλία), Transdev Ile de France (Issy-les-Moulineaux), Transports rapides automobiles (TRA) (Villepinte, Γαλλία) (εκπρόσωπος: F. Salat-Baroux, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 2ας Φεβρουαρίου 2017, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.26763 2014/C (πρώην 2012/NN) που εφάρμοσε η Γαλλία υπέρ των επιχειρήσεων λεωφορείων στην περιφέρεια Île-de-France, καθόσον με το άρθρο 1 της κρίνεται ότι το περιφερειακό καθεστώς ενισχύσεων τέθηκε «παράνομως» σε εφαρμογή, μολονότι επρόκειτο για υφιστάμενο καθεστώς ενισχύσεων·
- επικουρικώς, να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 2ας Φεβρουαρίου 2017 σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.26763 2014/C (πρώην 2012/NN) που εφάρμοσε η Γαλλία υπέρ των επιχειρήσεων λεωφορείων στην περιφέρεια Île-de-France, καθόσον με το άρθρο 1 της κρίνεται ότι το περιφερειακό καθεστώς ενισχύσεων τέθηκε παράνομως σε εφαρμογή, για το χρονικό διάστημα πριν από την 25η Νοεμβρίου 1998·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το επίμαχο περιφερειακό καθεστώς ενισχύσεων δεν τέθηκε σε εφαρμογή παράνομως, δεδομένου ότι δεν ίσχυε για αυτό η υποχρέωση προηγούμενης κοινοποίησης. Ειδικότερα, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι πρόκειται για υφιστάμενο καθεστώς ενισχύσεων κατά την έννοια του άρθρου 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και των διατάξεων του άρθρου 1, στοιχείο β', και του κεφαλαίου VI του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9) (στο εξής: κανονισμός 2015/1589). Κατά τους κανόνες που ισχύουν για τα υφιστάμενα καθεστώτα ενισχύσεων, η εφαρμογή τους δεν είναι παράνομη, η δε Επιτροπή μπορεί μόνο να προτείνει, κατά περίπτωση, κατάλληλα μέτρα για την τροποποίηση ή μελλοντική κατάργησή τους.
2. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως προβάλλεται επικουρικώς και αφορά την περίπτωση που κρίνεται ότι το περιφερειακό καθεστώς ενισχύσεων δεν αποτελεί υφιστάμενο καθεστώς ενισχύσεων. Κατά τις προσφεύγουσες, η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει παρανομία, επειδή η Επιτροπή έκρινε ότι η δεκαετής προθεσμία παραγραφής διακόπηκε από την κατάθεση προσφυγής το 2004 από το Syndicat autonome des transporteurs de voyageurs (στο εξής: SATV) ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων. Ειδικότερα, το άρθρο 17 του κανονισμού 2015/1589 ορίζει ότι η προθεσμία διακόπτεται μόνο από ενέργειες της Επιτροπής ή κράτους μέλους που ενεργεί κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η κατάθεση προσφυγής ενώπιον του εθνικού δικαστή από το SATV δεν αποτελεί ενέργεια που διακόπτει την παραγραφή κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως.

Προσφυγή της 16ης Μαΐου 2017 — Région Île-de-France κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-292/17)**

(2017/C 231/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Région Île-de-France (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: J.-P. Hordies, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 2ας Φεβρουαρίου 2017 [SA.26763 — (2014/C)], σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που εφάρμοσε η Γαλλία υπέρ των επιχειρήσεων λεωφορείων στην περιφέρεια Île-de-France, καθόσον χαρακτηρίζει το καθεστώς αυτό ως κρατική ενίσχυση·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως βάλλει κατά της αρνήσεως της Επιτροπής να χαρακτηρίσει ως υφιστάμενη ενίσχυση το περιφερειακό καθεστώς στήριξης.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως. Ο λόγος αυτός διαιρείται σε δύο σκέλη:
 - Με το πρώτο σκέλος προβάλλεται έλλειψη αιτιολογίας όσον αφορά το κριτήριο της επιλεκτικότητας.
 - Με το δεύτερο σκέλος προβάλλεται έλλειψη αιτιολογίας όσον αφορά το κριτήριο του αθέμιτου οικονομικού πλεονεκτήματος.

Προσφυγή της 12ης Μαΐου 2017 — Lion's Head Global Partners κατά EUIPO — Lion Capital (Lion's Head)

(Υπόθεση T-294/17)

(2017/C 231/52)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lion's Head Global Partners LLP (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: R. Nöske, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Lion Capital LLP (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Υπ' αριθ. 997 073 διεθνής καταχώριση του λεκτικού σήματος «Lion's Head» με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 28ης Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση R 1478/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να απορρίψει την ανακοπή·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2017 — VSM κατά EUIPO (WE KNOW ABRASIVES)**(Υπόθεση T-297/17)**

(2017/C 231/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: VSM. Vereinigte Schmirgel- und Maschinen-Fabriken AG (Ανόβερο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Horak, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «WE KNOW ABRASIVES» — Υπ' αριθ. 15 063 522 αίτηση καταχώρισης

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Μαρτίου 2017 στην υπόθεση R 1595/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 63, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με τα άρθρα 58 και 59 του κανονισμού 207/2009· παράβαση του άρθρου 63, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 και συνεπώς παραβίαση της αρχής παροχής δικαστικής ακροάσεως.

Προσφυγή της 16ης Μαΐου 2017 — Sata κατά EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (1000)**(Υπόθεση T-299/17)**

(2017/C 231/54)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M.-C. Simon, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Κίνα)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Ο αριθμός «1000» — Υπ' αριθ. 12 333 531 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Μαρτίου 2017 στην υπόθεση R 650/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα·
- στην περίπτωση που η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών παρέμβει στη διαδικασία, να την καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009·
- Παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισεως και της χρηστής διοικήσεως.

Προσφυγή της 17ης Μαΐου 2017 — Sata κατά EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (3000)

(Υπόθεση T-300/17)

(2017/C 231/55)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M.-C. Simon, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Κίνα)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Ο αριθμός «3000» — Υπ' αριθ. 12 511 119 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Μαρτίου 2017 στην υπόθεση R 653/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα·
- στην περίπτωση που η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών παρέμβει στη διαδικασία, να την καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009·

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009·
- Παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισεως και της χρηστής διοικήσεως.

Προσφυγή της 17ης Μαΐου 2017 — Sata κατά EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (2000)

(Υπόθεση T-301/17)

(2017/C 231/56)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M.-C. Simon, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Κίνα)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Ο αριθμός «2000» — Υπ' αριθ. 12 511 069 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Μαρτίου 2017 στην υπόθεση R 651/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα·
- στην περίπτωση που η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών παρέμβει στη διαδικασία, να την καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009·
- Παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισεως και της χρηστής διοικήσεως.

Προσφυγή της 18ης Μαΐου 2017 — Sata κατά EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (6000)

(Υπόθεση T-302/17)

(2017/C 231/57)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M.-C. Simon, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Κίνα)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Ο αριθμός «6000» — Υπ' αριθ. 13 112 545 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Μαρτίου 2017 στην υπόθεση R 656/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα·
- στην περίπτωση που η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών παρέμβει στη διαδικασία, να την καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009·
- Παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισεως και της χρηστής διοικήσεως.

Προσφυγή της 18ης Μαΐου 2017 — Sata κατά EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (4000)

(Υπόθεση T-303/17)

(2017/C 231/58)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M.-C. Simon, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kiva)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Ο αριθμός «4000» — Υπ' αριθ. 12 333 548 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Μαρτίου 2017 στην υπόθεση R 654/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα·
- στην περίπτωση που η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών παρέμβει στη διαδικασία, να την καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009·
- Παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισεως και της χρηστής διοικήσεως.

Προσφυγή της 18ης Μαΐου 2017 — Sata κατά EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (5000)**(Υπόθεση T-304/17)**

(2017/C 231/59)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M.-C. Simon, δικηγόρος)*Καθού:* Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)*Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών:* Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Κίνα)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Δικαιούχος του επίδικου σήματος:* Η προσφεύγουσα*Επίδικο σήμα:* Ο αριθμός «5000» — Υπ' αριθ. 12 333 555 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*Διαδικασία ενώπιον του EUIPO:* Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας*Προσβαλλόμενη απόφαση:* Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Μαρτίου 2017 στην υπόθεση R 655/2016-4**Αιτήματα***Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:*

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα·
- στην περίπτωση που η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών παρέμβει στη διαδικασία, να την καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009·
- Παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισεως και της χρηστής διοικήσεως.

Προσφυγή της 17ης Μαΐου 2017 — Red Bull κατά EUIPO (Απεικόνιση παραλληλόγραμμου αποτελούμενου από δύο πεδία σε διαφορετικά χρώματα)**(Υπόθεση T-305/17)**

(2017/C 231/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Red Bull GmbH (Fuschl am See, Αυστρία) (εκπρόσωποι: A. Renck και S. Petivlasova, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Απεικόνιση παραλληλόγραμμου αποτελούμενου από δύο πεδία σε διαφορετικά χρώματα) — Υπ' αριθ. 14 326 508 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 26ης Ιανουαρίου 2017 στην υπόθεση R 2582/2015-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 18ης Μαΐου 2017 — adidas κατά EUIPO — Shoe Branding Europe (Απεικόνιση τριών παράλληλων λωρίδων)

(Υπόθεση T-307/17)

(2017/C 231/61)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: adidas AG (Herzogenaurach, Γερμανία) (εκπρόσωπος: I. Fowler και I. Junkar, Solicitors)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Βέλγιο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Απεικόνιση τριών παράλληλων λωρίδων) — Υπ' αριθ. 12 442 166 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Μαρτίου 2017 στην υπόθεση R 1515/2016-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών, εάν ασκήσει παρέμβαση, στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009.
-

Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2017 — Lion's Head Global Partners κατά EUIPO — Lion Capital (LION'S HEAD global partners)**(Υπόθεση T-310/17)**

(2017/C 231/62)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lion's Head Global Partners LLP (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: R. Nöske, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Lion Capital LLP (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «LION'S HEAD global partners» — Υπ' αριθ. 996 979 διεθνής καταχώριση

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 28ης Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση R 1477/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 28.2.2017 (υπόθεση R 1477/2016-4) που εκδόθηκε στη διαδικασία ανακοπής μεταξύ Lion's Head Global Partners LLP και Lion Capital LLP και να απορρίψει την ανακοπή·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή-αγωγή της 19ης Μαΐου 2017 — Stips κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-311/17)**

(2017/C 231/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Adolf Stips (Besozzo, Ιταλία) (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΣΣΑ (αρχής συνάψεως συμβάσεων απασχολήσεως) της 19ης Αυγούστου 2016 περί μη επανοποθετήσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος στον βαθμό AD13 βάσει της διαδικασίας ανακατατάξεων του 2013·
- επικουρικώς, να υποχρεώσει την Επιτροπή να αποκαταστήσει πλήρως την υλική ζημία και να ικανοποιήσει πλήρως την ηθική βλάβη του προσφεύγοντος-ενάγοντος·

— εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει έναν μοναδικό λόγο, αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 266 ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της το σκεπτικό της αποφάσεως της 19ης Ιουλίου 2016, *Stips* κατά Επιτροπής (F-131/15, EU:F:2016:154) και εκτέλεσε κακοπίστως την απόφαση αυτή, θίγοντας με τον τρόπο αυτόν την απόλυτη ισχύ του δεδικασμένου του Δικαστηρίου της Δημόσιας Διοίκησης.

Προσφυγή της 22ας Μαΐου 2017 — Wajos κατά EUIPO (Σχήμα φιάλης)

(Υπόθεση T-313/17)

(2017/C 231/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Wajos GmbH (Dohr, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J. Schneiders, R. Krillke και B. Schneiders, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Τριδιάστατο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (σχήμα φιάλης) — Υπ' αριθ. 14 886 097 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση R 1526/2016-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 23ης Μαΐου 2017 — Nosio κατά EUIPO (MEZZA)

(Υπόθεση T-314/17)

(2017/C 231/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nosio SpA (Mezzacorona, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Perani και J. Graffer, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «MEZZA» — Υπ' αριθ. 14 822 506 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 1ης Μαρτίου 2017 στην υπόθεση R 1518/2016-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει ότι υπήρξε παράβαση και μη ορθή εφαρμογή του άρθρου 43, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009·
- να κηρυχθεί απαράδεκτος ο προτεινόμενος περιορισμός στην κλάση 33, δηλαδή για «αλκοολικά ποτά, ιδίως οίνους και αφρώδεις οίνους, σε φιάλες και/ή σε δοχεία μέγιστης ή ελάχιστης χωρητικότητας 0,375 λίτρων»·
- να κρίνει ότι υπήρξε παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009·
- να ακυρώσει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO, στην υπόθεση R 1518/2016-5, της 1ης Μαρτίου 2017, η οποία κοινοποιήθηκε στις 23 Μαρτίου 2017·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση και μη ορθή εφαρμογή του άρθρου 43, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση και μη ορθή εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.

Αγωγή της 19ης Μαΐου 2017 — Κοινή επιχείρηση Clean Sky 2 κατά Revoind Industriale**(Υπόθεση T-318/17)**

(2017/C 231/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Κοινή επιχείρηση Clean Sky 2 (εκπρόσωποι: B. Mastantuono και M. Velardo, δικηγόρος)

Εναγομένη: Revoind Industriale Srl (Oricola, Ιταλία)

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει την εναγομένη να της καταβάλει 359 913,75 ευρώ για την υπ' αριθ. 325940 συμφωνία επιχορηγήσεως για εταιρους, «EULOSAM — Design and Manufacturing of Baseline Low-Speed, Low-Sweep Wind Tunnel Model», πλέον του ποσού των 2 105,25 ευρώ για τόκους υπερημερίας υπολογισθέντες με επιτόκιο 3,5 % για το διάστημα μεταξύ 31ης Ιανουαρίου και 1ης Απριλίου 2017·
- να υποχρεώσει την εναγομένη να καταβάλει 34.51 ευρώ ημερησίως ως τόκο από τις 2 Απριλίου 2017 μέχρι την ημέρα πλήρους αποπληρωμής της οφειλής· και
- να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής η ενάγουσα προβάλλει τους εξής ισχυρισμούς.

Η ενάγουσα υποστηρίζει ότι η εναγομένη αθέτησε τις συμβατικές της υποχρεώσεις παραλείποντας να υλοποιήσει το έργο EULOSAM και παραλείποντας να της παράσχει τις σχετικές αναφορές και τα παραδοτέα, σύμφωνα με το άρθρο II.2, Παράρτημα II της συμφωνίας επιχορηγήσεως.

Επίσης, η εναγομένη παρέλειψε να υλοποιήσει τις εργασίες που όφειλε να πραγματοποιήσει, όπως αυτές περιγράφονται στο Παράρτημα I και ως εκ τούτου αθέτησε τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο II.3 στοιχεία α', ε' και η' του παραρτήματος II της συμφωνίας επιχορηγήσεως.

Κατόπιν τούτου, η κοινοπραξία κατήγγειλε τη συμφωνία επιχορηγήσεως και εξέδωσε χρεωστικό σημείωμα για την προχρηματοδότηση ύψους 359 913,75 ευρώ που είχε ήδη καταβληθεί από τον συντονιστή στην εναγομένη κατ' εφαρμογήν των διατάξεων της συμφωνίας επιχορηγήσεως. Η προχρηματοδότηση παραμένει περιουσία της ενάγουσας μέχρι την τελική πληρωμή.

Τα πραγματικά περιστατικά που θεμελιώνουν τις υποχρεώσεις της Revoind Industriale S.r.l., ως δικαιούχου της συμφωνίας επιχορηγήσεως, δεν αμφισβητούνται στην παρούσα υπόθεση και οι αντιρρήσεις που προβάλλει η εναγομένη είναι γενικής φύσεως, ελλειπείς και στερούνται τεκμηρίωσης, με αποτέλεσμα να είναι πλήρως αβάσιμες.

Κατά συνέπεια, η ενάγουσα δικαιούται να ζητεί την ανάκτηση και την αποπληρωμή του ποσού που καταβλήθηκε στην εναγομένη ως προχρηματοδότηση, προσανξιμένου με τον οφειλόμενο τόκο.

Προσφυγή της 16ης Μαΐου 2017 — Ceobus κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-330/17)

(2017/C 231/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Ceobus (Génicourt, Γαλλία), Compagnie des transports voyageurs du Mantois interurbains — CTVM (Mantes-la-Jolie, Γαλλία), SA des Transports de St Quentin en Yvelines (Trappes, Γαλλία), Les cars Perrier (Trappes), Tim Bus (Magny-en-Vexin, Γαλλία), Transports Voyageurs du Mantois (TVM) (Mantes-la-Jolie) (εκπρόσωπος: D. de Combles de Nayves, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 2ας Φεβρουαρίου 2017 SA.26763, σχετικά με τις εικαζόμενες ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στις επιχειρήσεις συγκοινωνιών από την περιφέρεια Ile-de-France, καθόσον με αυτήν κρίνεται ότι το καθεστώς ενισχύσεων της περιφέρειας Ile-de-France το οποίο εφαρμόζονταν από το 1984 έως το 2008 αποτελεί νέο καθεστώς ενισχύσεων το οποίο «τέθηκε σε εφαρμογή παρανόμως»·
- επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 2ας Φεβρουαρίου 2017 SA.26763, σχετικά με τις εικαζόμενες ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στις επιχειρήσεις συγκοινωνιών από την περιφέρεια Ile-de-France, καθόσον με αυτήν κρίνεται ότι οι μεμονωμένες ενισχύσεις που χορηγήθηκαν βάσει του καθεστώτος ενισχύσεων της περιφέρειας Ile-de-France μεταξύ του Μαΐου του 1994 και της 25ης Νοεμβρίου 2008 αποτελούν νέες ενισχύσεις που «τέθηκαν σε εφαρμογή παρανόμως».

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως προβάλλεται προς στήριξη του κυρίου αιτήματος και αφορά παράβαση του άρθρου 108 ΣΛΕΕ, του άρθρου 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: κανονισμός 2015/1589) (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9), καθώς και του δεδικασμένου που παράγουν οι αποφάσεις που εκδίδει το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης επί προδικαστικών ερωτημάτων.
2. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως προβάλλεται προς στήριξη του επικουρικού αιτήματος και αφορά παράβαση του άρθρου 17 του κανονισμού 2015/1589, καθόσον η Επιτροπή έκρινε ότι διακόπτει την παραγραφή ενέργεια η οποία δεν πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπει το εν λόγω άρθρο.
3. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως προβάλλεται προς στήριξη του επικουρικού αιτήματος και αφορά προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων των ενδιαφερόμενων τρίτων, καθόσον η Επιτροπή έκρινε με την απόφασή της για την κίνηση διαδικασίας ότι η παραγραφή είχε διακοπεί όχι από την κατάθεση προσφυγής ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων, αλλά από την από 25 Νοεμβρίου 2008 αίτηση παροχής πληροφοριών της ίδιας.

Προσφυγή-αγωγή της 23ης Μαΐου 2017 — Steifer κατά ΕΟΚΕ

(Υπόθεση T-331/17)

(2017/C 231/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Guy Steifer (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: M.-A. Lucas, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 2002 του Διευθυντή της Διευθύνσεως Ανθρωπίνων και Χρηματοοικονομικών Πόρων της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (στο εξής: ΕΟΚΕ) περί απορρίψεως της αιτήσεως που υπέβαλε στις 2 Οκτωβρίου 2002 ο προσφεύγων-ενάγων ζητώντας να του επιστραφεί το ποσό που αντιστοιχεί στο τμήμα των μεταφερθέντων στο κοινοτικό σύστημα βελγικών συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του που δεν αναγνωρίστηκε, προσαυξημένο με τους ισχύοντες τόκους·
- να ακυρώσει την ειδοποίηση περί καθορισμού των δικαιωμάτων συντάξεως λόγω αρχαιότητας του προσφεύγοντος-ενάγοντος, που εκδόθηκε με την απόφαση αριθ. 360/03 Α της 15ης Δεκεμβρίου 2003, στο μέτρο που απέκλειε ή δεν προέβλεπε την επιστροφή των αντιστοιχούντων στη σύνταξη του περιοδικών καθυστερούμενων οφειλών που έχουν καταβληθεί από τον Εθνικό Οργανισμό Συντάξεων (στο εξής: ΕΟΣ) του Βασιλείου του Βελγίου στον τραπεζικό λογαριασμό της ΕΟΚΕ από την 1η Ιανουαρίου 2004 λόγω της μεταφοράς των συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων·
- να υποχρεώσει την ΕΟΚΕ να επιστρέψει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα το ποσό των περιοδικών καθυστερούμενων οφειλών που έχει καταβάλει ο ΕΟΣ στην ΕΟΚΕ από την 1η Ιανουαρίου 2004 λόγω της μεταφοράς των συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων, πλέον τόκων υπερημερίας υπολογιζομένων με το επιτόκιο που ορίζει η ΕΚΤ για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδοτήσεως, προσαυξημένο κατά δύο μονάδες, από την ημερομηνία κατά την οποία έπρεπε να είχαν επιστραφεί τα ποσά αυτά και μέχρι πλήρους εξοφλήσεως·
- να υποχρεώσει την ΕΟΚΕ να επιστρέφει κάθε μήνα στον προσφεύγοντα-ενάγοντα το ποσό των περιοδικών καθυστερούμενων οφειλών που θα εξακολουθήσει να καταβάλλει στο μέλλον ο ΕΟΣ στον τραπεζικό λογαριασμό της ΕΟΚΕ·
- να καταδικάσει την ΕΟΚΕ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων επικαλείται έναν μόνο λόγο, αντλούμενο από παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως του αδικαιολόγητου πλουτισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας και παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, ερμηνευομένου υπό το πρίσμα των σκοπών που επιδιώκει, στο μέτρο που οι προσβαλλόμενες αποφάσεις αποκλείουν ή δεν προβλέπουν το δικαίωμα του προσφεύγοντος-ενάγοντος να του επιστραφεί το ποσό της εθνικής του συντάξεως που δεν συνέβαλε στη διαμόρφωση της συντάξεως που λαμβάνει από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2017 — Facebook κατά EUIPO — Brand IP Licensing (lovebook)(Υπόθεση T-757/15) ⁽¹⁾

(2017/C 231/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του ογδούτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 68 της 22.2.2016.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 2017 — Consorzio IB Innovation κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-84/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 95 της 27.3.2017.

**Διατακτικό του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Μαΐου 2017 — King.com κατά EUIPO — TeamLava
(Οθόνες και εικονίδια)**

(Υπόθεση T-95/17) ⁽¹⁾

(2017/C 231/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 112 της 10.4.2017.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 2017 — Consorzio IB Innovation κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-126/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως..

⁽¹⁾ EE C 121 της 18.4.2017.

ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ**Διορθωτικό στην ανακοίνωση στην Επίσημη Εφημερίδα για την υπόθεση T-86/17**

(Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης C 104 της 3ης Απριλίου 2017)

(2017/C 231/73)

Η δημοσιευθείσα ανακοίνωση για την υπόθεση T-86/17, Le Pen κατά Κοινοβουλίου, αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Προσφυγή της 10ης Φεβρουαρίου 2017 — Le Pen κατά Κοινοβουλίου**(Υπόθεση T-86/17)**

(2017/C 104/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Γαλλία) (εκπρόσωποι: M. Ceccaldi και J.-P. Le Moigne, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 5ης Δεκεμβρίου 2016, η οποία εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν της αποφάσεως 2009/C 159/01 του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 19ης Μαΐου και 9ης Ιουλίου 2008, "σχετικά με τα μέτρα εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου", όπως έχει τροποποιηθεί, και με την οποία διαπιστώνεται οφειλή της προσφεύγουσας ύψους 298 497,87 ευρώ λόγω ποσών που της καταβλήθηκαν αχρεωστήτως στο πλαίσιο της βουλευτικής επικουρίας, αιτιολογείται η απαίτηση εισπράξεως της και διατάσσεται ο αρμόδιος διατάκτης να προβεί, σε συνεργασία με τον υπόλογο του θεσμικού οργάνου, στην ανάκτηση του ποσού αυτού βάσει του άρθρου 68 των μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των άρθρων 66, 78, 79 και 80 του δημοσιονομικού κανονισμού (στο εξής: ΔΚ).
- να ακυρώσει το αριθ. 2016-1560 χρεωστικό σημείωμα, της 6ης Δεκεμβρίου 2016, με το οποίο γνωστοποιείται στην προσφεύγουσα η βεβαίωση οφειλής της ύψους 298 497,87 ευρώ, κατόπιν αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της 5ης Δεκεμβρίου 2016, περί επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών λόγω βουλευτικής επικουρίας, κατά το άρθρο 68 των μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και τα άρθρα 66, 78, 79 και 80 του ΔΚ.
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.
- να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να καταβάλει στη Marine Le Pen, σε απόδοση των δυναμένων να ζητηθούν εξόδων, το ποσό των 50 000 ευρώ.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δώδεκα λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από αναρμοδιότητα του οργάνου που εξέδωσε την πράξη. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η αρμοδιότητα για την έκδοση αποφάσεως όπως αυτή του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 5ης Δεκεμβρίου 2016 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), ανήκει στο Προεδρείο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και ότι δεν υφίσταται καμία ανάθεση αρμοδιότητας στον υπογράφοντα την απόφαση.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από έλλειψη αιτιολογίας, την οποία ενέχει η προσβαλλόμενη απόφαση, μολονότι η απαίτηση περί αιτιολογήσεως προβλέπεται από το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση ουσιώδους τύπου, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση αφορούσε την έκδοση έρευνας που είχε αναλάβει η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και είχε περατωθεί στις 26 Ιουλίου 2016, η οποία δεν κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα. Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα δεν έτυχε ακρόασης και δεν είχε τη δυνατότητα να προβάλει λυσιτελώς τους αμυντικούς ισχυρισμούς της, δεδομένου ότι, κατά την προσφεύγουσα, ο Γενικός Γραμματέας αρνήθηκε να της κοινοποιήσει τα στοιχεία στα οποία βασίζεται η προσβαλλόμενη απόφαση.
 4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από το ότι ο φάκελος της υποθέσεως δεν εξετάστηκε προσωπικά από τον Γενικό Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Κατά την προσφεύγουσα, ο Γενικός Γραμματέας απλώς υιοθέτησε την έκθεση της OLAF, χωρίς ουδέποτε να προβεί σε προσωπική εξέταση της περιπτώσεώς της.
 5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από το ότι η προσβαλλόμενη απόφαση και το συνακόλουθο χρεωστικό σημείωμα (στο εξής: προσβαλλόμενες πράξεις) στηρίχθηκαν σε ανύπαρκτα περιστατικά, καθόσον τα παρατιθέμενα σε αυτές περιστατικά είναι, κατά την προσφεύγουσα, ανακριβή.
 6. Ο έκτος λόγος αντλείται από αντιστροφή του βάρους αποδείξεως. Η προσφεύγουσα φρονεί συναφώς ότι δεν απόκειται σε αυτήν να αποδείξει την εργασία της κοινοβουλευτικής βοηθού της, αλλά απόκειται, αντιθέτως, στις αρμόδιες αρχές να αποδείξουν το αντίθετο.
 7. Ο έβδομος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον το ποσό το οποίο ζητείται να επιστρέψει η προσφεύγουσα δεν αιτιολογείται ούτε αναλυτικώς ούτε ως προς τη μέθοδο υπολογισμού του, προϋποθέτει δε ότι η κοινοβουλευτική βοηθός ουδέποτε εργάστηκε για λογαριασμό της προσφεύγουσας.
 8. Ο όγδοος λόγος αντλείται από κατάχρηση εξουσίας, καθόσον οι προσβαλλόμενες πράξεις εκδόθηκαν με σκοπό να στερήσουν από την προσφεύγουσα, βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, τα μέσα για την άσκηση των καθηκόντων της.
 9. Ο ένατος λόγος αντλείται από κατάχρηση της διαδικασίας. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι ο Γενικός Γραμματέας, προκειμένου να μην υποχρεωθεί να της διαβιβάσει την έκθεση της OLAF που είχε στη διάθεσή του, διαβίβασε παρανόμως την αίτηση κοινοποιήσεως της εκθέσεως αυτής στην OLAF, η οποία και δεν προέβη σε κοινοποίησή της.
 10. Ο δέκατος λόγος αντλείται από μεταχείριση ενέχουσα διάκριση και από την ύπαρξη *fumus persecutionis*, καθόσον οι περιστάσεις της υπό κρίση διαφοράς αφορούσαν αποκλειστικώς την προσφεύγουσα και το πολιτικό κόμμα στο οποίο ανήκει.
 11. Ο ενδέκατος λόγος αντλείται από προσβολή της ανεξαρτησίας βουλευτή και τις συνέπειες του ότι δεν χωρεί επιτακτική εντολή με αυτόν αποδέκτη. Αδιαμφισβήτητος σκοπός των προσβαλλομένων πράξεων ήταν να παρακωλύσουν την ελευθερία ασκήσεως των βουλευτικών καθηκόντων της προσφεύγουσας, στερώντας της τα αναγκαία προς τούτο οικονομικά μέσα. Η βουλευτής δεν θα μπορούσε, εξάλλου, να λάβει εντολές από τον Γενικό Γραμματέα όσον αφορά τον τρόπο ασκήσεως των καθηκόντων της, υπό την απειλή επιβολής οικονομικών κυρώσεων.
 12. Ο δωδέκατος λόγος αντλείται από έλλειψη ανεξαρτησίας της OLAF, καθόσον ο οργανισμός αυτός δεν παρέχει καμία εγγύηση αμεροληψίας και εντιμότητας, εξαρτάται δε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.».
-

Διορθωτικό στην ανακοίνωση στην Επίσημη Εφημερίδα για την υπόθεση T-161/17

(Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης C 151 της 15ης Μαΐου 2017)

(2017/C 231/74)

Η δημοσιευθείσα ανακοίνωση για την υπόθεση T-161/17, Le Pen κατά Κοινοβουλίου, αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Προσφυγή της 11ης Μαρτίου 2017 — Le Pen κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-161/17)

(2017/C 151/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Γαλλία) (εκπρόσωποι: M. Ceccaldi και J.-P. Le Moigne, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 6ης Ιανουαρίου 2017, η οποία εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν των άρθρων 33, 43, 62, 67, 68 της αποφάσεως 2009/C 159/01 του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 19ης Μαΐου και 9ης Ιουλίου 2008, "σχετικά με τα μέτρα εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου", όπως έχει τροποποιηθεί, και με την οποία διαπιστώνεται οφειλή της προσφεύγουσας ύψους 41 554 ευρώ λόγω ποσών που της καταβλήθηκαν αχρεωστήτως στο πλαίσιο της βουλευτικής επικουρίας, αιτιολογείται η απαίτηση εισπράξεώς της και διατάσσεται ο αρμόδιος διατάκτης να προβεί, σε συνεργασία με τον υπόλογο του θεσμικού οργάνου, στην ανάκτηση του ποσού αυτού βάσει του άρθρου 68 των μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των άρθρων 66, 78, 79 και 80 του δημοσιονομικού κανονισμού·
- να ακυρώσει το αριθ. 2017-22 χρεωστικό σημείωμα, της 11ης Ιανουαρίου 2017, με το οποίο γνωστοποιείται στην προσφεύγουσα η βεβαίωση οφειλής της ύψους 41 554 ευρώ, κατόπιν αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της 6ης Ιανουαρίου 2017, περί επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών λόγω βουλευτικής επικουρίας, κατά το άρθρο 68 των μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και τα άρθρα 78, 79 και 80 του δημοσιονομικού κανονισμού·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων·
- να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να καταβάλει στη Marine Le Pen, σε απόδοση των δυναμένων να ζητηθούν εξόδων, το ποσό των 50 000 ευρώ.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από πλημμέλειες αποτόμενες της εξωτερικής νομιμότητας των προσβαλλομένων πράξεων. Ο λόγος αυτός αναλύεται σε πέντε σκέλη.
 - Με το πρώτο σκέλος προβάλλεται ότι η αρμοδιότητα για την έκδοση δημοσιονομικών αποφάσεων που αφορούν τους βουλευτές ανήκει στο Προεδρείο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και όχι στον Γενικό Γραμματέα.
 - Με το δεύτερο σκέλος προβάλλεται ότι το Προεδρείο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δεν δύναται να μεταβάλει τον χαρακτήρα και το εύρος της αρμοδιότητάς του. Ο Γενικός Γραμματέας, όμως, δεν δύναται να επικαλεσθεί καμία τακτική ανάθεση αρμοδιοτήτων εκ μέρους του Προέδρου του Προεδρείου του Κοινοβουλίου, βάσει της οποίας εξουσιοδοτείται να εκδίδει και να κοινοποιεί τις προσβαλλόμενες πράξεις όσον αφορά δημοσιονομικά ζητήματα που αφορούν βουλευτές.
 - Με το τρίτο σκέλος προβάλλεται ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις στερούνται επαρκούς αιτιολογίας και καταδεικνύουν αυθαίρετο χαρακτήρα.
 - Το τέταρτο σκέλος αντλείται από παράβαση ουσιώδους τύπου.

- Το πέμπτο σκέλος αντλείται από το ότι ο φάκελος της υποθέσεως δεν εξετάσθηκε προσωπικώς από τον Γενικό Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πλημμέλειες αποτόμενες της εσωτερικής νομιμότητας των προσβαλλομένων πράξεων. Ο λόγος αυτός αναλύεται σε έξι σκέλη.
- Το πρώτο σκέλος αντλείται από παραβίαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου.
 - Το δεύτερο σκέλος αντλείται από το ότι τα προσαπτόμενα πραγματικά περιστατικά προς στήριξη των προσβαλλομένων πράξεων είναι ανύπαρκτα
 - Με το τρίτο σκέλος προβάλλεται ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις ενέχουν κατάχρηση εξουσίας.
 - Με το τέταρτο σκέλος προβάλλεται ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις ενέχουν κατάχρηση της διαδικασίας.
 - Το πέμπτο σκέλος αντλείται από το ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις ενέχουν δυσμενή διάκριση, υφίσταται δε *fumus persecutionis*.
 - Το έκτο σκέλος αντλείται από έλλειψη ανεξαρτησίας της OLAF.»
-

